

Debatten van de provincieraadszitting

23 november 2011

OPENBARE ZITTING**De heer voorzitter**

De voorzitter opent de vergadering en registreert de verlofaanvragen. Hij verleent mevrouw Colen het woord voor twee opeenvolgende tussenkomsten.

Mevrouw Colen

Omtrent de campaign for drawing, campagne voor tekenen. Graag wat uitleg over wat deze campagne behelst en wat het doelpubliek is. In het Verenigd Koninkrijk loopt al een tiental jaar een actie met dezelfde naam waarbij de burger niet zo zeer aangezet wordt om te tekenen maar vooral om goed te observeren. Is het de bedoeling van de provincie een gelijkaardige actie op te zetten? Is deze campagne gericht op de bezoekers van de eigen provinciale culturele instellingen of is het breder opgevat? Wordt het onderwijs bij deze campagne betrokken?

En dan mijn tweede tussenkomst.

In het Verenigd Koninkrijk is "brass rubbing" (een afdruk op een blad papier maken door erover te wrijven met potlood, wasco...) een populaire manier om zelf een aandenken aan een museum te maken. Heel wat instellingen stellen hiervoor het nodige materiaal en enkele interessante objecten ter beschikking, vooral, maar niet uitsluitend voor kinderen.

Brass rubbing is een eenvoudige manier om het publiek te betrekken bij cultuurbeleving. Zou een dergelijk initiatief niet passen binnen de publiekswerking van de culturele instellingen van de provincie?

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw Colen. Mijnheer Franck, u heeft het woord.

De heer Franck

In de overeenkomsten met de zes grootste culturele actoren in Oost-Vlaanderen wordt de toeleiding van kansengroepen ingeschreven. Gelieve aan te geven op welke wijze de Vlaamse Opera voldaan heeft aan de verplichting onderschreven bij het afsluiten van de overeenkomst met deze culturele ambassadeur van Oost-Vlaanderen. Hoeveel kaarten per voorstelling zijn door de Opera van Vlaanderen aangeboden? Hoeveel personen uit de doelgroep hebben effectief deelgenomen? Heeft het bestuur de bewijzen dat de kaarten ook effectief bij de beoogde doelgroep terechtgekomen zijn en niet bij andere personen? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, mijnheer Franck. We gaan naar mijnheer De Jaeger over de Waalse Krook.

De heer De Jaeger

Dank u voorzitter. De kosten voor het verwezenlijken van het project de Waalse Krook zijn enorm gestegen. Er zou al een meerkost zijn van acht miljoen euro! De vergoedingen voor het onteigenen zijn veel duurder uitgevallen dan geraamd. Dit project wordt meer en meer als een stadsvernieuwingsproject van de stad Gent beschouwd met alle kosten van dien. Denk maar ondermeer aan het bouwen van twee bruggen dat een extra budget vraagt. Kan de deputatie zich vinden in deze extra kosten? Zullen er meer middelen vrijgemaakt worden?

DEBATTEN

De heer voorzitter

Dank u wel, mijnheer De Jaeger. We luisteren naar fractievoorzitter Johan Beke, over de transversale cel cultuur. Mijnheer Beke, u heeft het woord voor uw tussenkomst.

De heer Beke

Mijnheer de voorzitter, geachte gedeputeerden, mijnheer de griffier, de nieuwe "Transversale Cel Cultuur" is voorzien als een logistieke verbindingdienst binnen onze dienst cultuur. Een goed initiatief, hoewel het mij van meet af aan – ik herinner u ook aan mijn vragen in tussenkomsten in de commissie daarover – toch een beetje wat vragen deed stellen. Vooral vanuit het standpunt van de doeltreffendheid, beleid, transparantie en de duidelijkheid daarvan. Want als je nu in de documenten die bij de begroting behoren kijkt, dan zie je daar een enorme vermenging in de vermelding 'transversaal erfgoed, museumconsulentschap'. Dat wordt allemaal met elkaar vermengd. Ik heb in een van de laatste commissies van de 4^e commissie daar ook een vraag over gesteld, maar ik heb daar eigenlijk geen duidelijk antwoord gekregen over de opdracht van die transversale cel. Maar goed, die transversale cel, als je dat bekijkt in het organogram, dan zie je dat wat de directie Cultuur betreft die transversale cel in plaats van een horizontale werking eerder een verticale werking heeft. Oké, dat wil zeggen dat ze binnen die directie wel haar werk zal doen, maar ik kom daar direct op terug, ik pleit eerder voor een horizontale werking. Maar goed. Mijn eerste punt is mijn vraag van wat meer duidelijkheid. Wat bedoelt men daarmee? Zeker wanneer men in de transversale cel ook onderbrengt het museumconsulentschap. Ik zal daar straks in mijn algemene tussenkomst ook nog op tussenkomen. Museumconsulentschap, wat eigenlijk een werking op zich is en heel belangrijk is voor de provincie, is eigenlijk een ondersteuning naar de musea in onze provincie. Daar heb je eigenlijk al een wat horizontale werking die zit vervat in die cel. Die is ook nog eens belast met erfgoedbeleid. Naast andere actoren in onze provincie: het erfgoeddepot komt daar ook nog eens bij, en publieksactiviteiten. Mijn vraag is dus: hoe kun je dat nu goed laten functioneren? De transparantie is daar heel belangrijk bij. En natuurlijk ook het aantal personeel dat men daarvoor nodig heeft. Ik weet niet om hoeveel mensen het gaat. Die komen uit de bevoegde diensten die men daar samenbrengt. Maar hoeveel mensen worden daarvoor ingezet? En eigenlijk pleit ik – ik zeg: Ik ben niet tegen die transversale cel – voor een horizontale werking. Wij hebben dat ook al een aantal keren gezegd: transversaal wil zeggen de relatie bijvoorbeeld tussen cultuur en onderwijs, tussen cultuur en toerisme, cultuur en economie, landbouw, welzijn. Ik denk dat daar een grote opdracht kan weggelegd zijn om die transversale werking mogelijk te maken. Misschien moeten we op langere termijn eens denken over of een transversale cel eigenlijk geen totaalopdracht moet hebben binnen de totaliteit van de provinciale diensten. Maar dat is dan misschien iets te ver gegrepen. Dus zonder afbreuk te doen aan het geheel, dus graag wat meer duidelijkheid, wat meer zicht daarop en eerder een pleidooi om in de breedte te werken, horizontaal, dan nu verticaal, binnen de dienst Cultuur. Ik ga ervan uit dat uiteraard men wel logistiek levert, zo lees ik in de documenten, dat is goed. Maar in wezen is het bevorderen van samenwerking tussen de verschillende diensten in een directie in mijn ogen een taak van de directeur of van het hoofd van de dienst. Goed, een paar vragen, maar toch een voorstel om dat misschien mettertijd wat te verbreden naar een horizontale werking. Dank u wel.

De heer voorzitter

Meneer Dauwe, wilt gij op deze vijf tussenkomsten reeds antwoorden?
Dan gaan we naar Kunsten en Kunsteninzichten en Cultuurspreiding. Is dat goed voor u?
We hadden het zo afgesproken ook. Alsjeblieft.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, meneer de griffier van de provincie, beste collega's députés, achtbare provincieraadsleden. Wat betreft de eerste vraag deze namiddag, de tussenkomst van mevrouw Kristina Colen, over publiekswerking, is het zo dat met als inspiratiebron de succesvolle Campaign for Drawing uit Groot-Brittannië, het de bedoeling is in 2012 een aantal acties op te zetten om tekenen als communicatie- en expressiemiddel te promoten. Deze acties zullen gebeuren in samenwerking met onze provinciale en landelijke culturele instellingen binnen de provincie. Tekenend is een vaardigheid die we vandaag niet meer automatisch hanteren op momenten dat we iets willen duidelijk maken. Het is een taal waarvan wij toch allemaal een beetje denken dat we ze niet beheersen. 'Dat kan ik niet', is een veelvuldig gehoord antwoord. Nochtans is tekenen een heel natuurlijke manier om je uit te drukken. Bovendien wordt je daardoor inderdaad aangezet om eerst goed te observeren. De bedoeling is dus met een aantal acties zowel kinderen als jongeren als volwassenen spontaan aan het tekenen te krijgen en zo de uitdrukking 'ik zal er eens een tekening van maken' opnieuw letterlijk leven in te blazen. Door het universele gegeven is een campagne voor het tekenen toepasbaar en bruikbaar in alle culturele sectoren: in de beeldende kunsten, in de kunstspreiding, in de erfgoedsector en in musea. In eerste instantie zal een aanknopingspunt gezocht worden bij bestaande initiatieven waarbij activiteiten rond tekenen zullen geïmplementeerd worden. Zo wordt bijvoorbeeld samengewerkt met de Gezinsbond en met een honderdtal Vlaamse musea in het kader van 'Krokuskriebels'. Dat is eigenlijk de promotiecampagne rond gezinsvriendelijke activiteiten in musea, die lopen tijdens de krokusvakantie in 2012. Het is ook de bedoeling Onderwijs bij deze campagne te betrekken.

De volgende vraag, meneer de voorzitter, dames en heren, is een tussenkomst, eveneens van mevrouw Kristina Colen, betreffende brass rubbing. Zou het niet passen binnen de publiekswerking van de culturele instellingen van onze provincie? De techniek brass rubbing is een specifieke wrijftechniek. Ik ken het ook eigenlijk niet, maar men heeft het mij zo voorgeschreven. Het idee om een bezoeker actief te betrekken bij museumobjecten aan de hand van laagdrempelige activiteiten, is natuurlijk uitermate waardevol. Hoe dichterbij je tangibel kunt komen, hoe meer ge daarvan opneemt. Die activiteit levert bovendien een tastbare herinnering op die niet veel kost. En de mogelijkheid om activiteiten hierop gebaseerd te ontwikkelen, bij voorkeur in onze provinciale musea, zal zeker worden onderzocht. Bij een bezoek aan het Mola door een klas of een gezin, zou men bijvoorbeeld een slijpsteen kunnen doortekenen, die betasten, daar alle namen op kunnen noteren – dat is toch niet schadelijk – en nadien in de klas of thuis ophangen. Er zijn ook opties mogelijk om het idee te betrekken bij campagnes voor het tekenen.

Op de vraag van de heer Johan Beke omtrent de nieuwe transversale cel cultuur, onder andere precieze opdrachten, personeelsleden, focus enzovoort, zou ik kort het volgende kunnen antwoorden. Dat deze dienst met de huidige taakomschrijving werd opgenomen in het nieuwe organogram van het provinciebestuur. Enerzijds als stimulans voor het beleid en anderzijds om tegemoet te komen aan een aantal verzuchtingen van verschillende diensten binnen Cultuur. Transversale cel kan een dubbele opdracht hebben. 1. De inhoudelijke werking die verschillende diensten en instellingen van Cultuur letterlijk doorsnijdt – communicatie, cultuureducatie, regionaal depotbeleid, integrale kwaliteitszorg. 2. Ondersteunende opdrachten voor de directie op het vlak van administratie, financiën en gegevensbeheer. Meneer de interpellant, de dienst bestaat momenteel uit veertien personeelsleden. De meeste personeelsleden komen uit de vroegere diensten 91, u wel bekend als Kunsten en Cultuurspreiding, en 92, erfgoed en monumentenzorg, en uit het museumconsulentschap. Met extra middelen van Vlaanderen, convenant met minister Schauvliege, voor het regionaal depotbeleid zijn ook twee nieuwe personeelsleden aangetrokken. Het personeel en de werking van het museumconsulentschap vormen een onderdeel van de transversale

DEBATTEN

cel. De verwachting voor de loop van 2012 is de nog indiensttreding van een beleidsmedewerker, speciaal voor depots, en een assistent voor taal en depot met middelen van het convenant Proefproject Archeologiedepot, minister Bourgeois. De dienst is effectief operationeel sinds de indiensttreding van het diensthoofd op 1 februari 2001. Thans zijn ook de evaluatoren van de personeelsleden van de transversale cel aangepast. En met de opening van het provinciaal Erfgoedcentrum in februari volgend jaar in het vooruitzicht, ligt er momenteel een focus op het provinciaal Erfgoedcentrum. Zoals bepaald in het businessplan van het Erfgoedcentrum, staat deze transversale cel in voor het dagelijks beheer en de organisatie van het regionaal depotbeleid. Door het convenant met het Vlaamse Gewest komt er ook nog het opstarten van het proefproject Archeologiedepot bij in datzelfde Erfgoedcentrum. En de inspanningen vanuit de transversale cel voor het provinciaal Erfgoedcentrum beperken zich niet enkel tot het erfgoedbeleid. Het betreft ook de opvolging van de kunstopdracht voor het erfgoedcafé en waar mogelijk het linken leggen tussen kunsten, erfgoed, cultuurspreiding en andere beleidsdomeinen, waaronder onderwijs, toerisme en communicatie. Die brede invalshoek maakt het cultureel erfgoedbeleid van onze provincie uniek. Ik geef een beknopt overzicht van de werking: inhoudelijke opdrachten – uiteraard communicatie en educatie – ondersteunen van de provinciale diensten en instellingen, coördinatie van de campagne cultuurprijzen, samenwerken met Toerisme Oost-Vlaanderen, men levert toeristisch materiaal voor allerlei e-zines (tijdschriften), aanwezig zijn op beurzen enzovoort, samenwerken met Communicatie, opvolgen, regiomarketing voor Cultuur, activiteitenkalender communicatiewerkgroep, enzovoort, samenwerken met Onderwijs, interdienstenoverleg Educatie, uitleenkoffers, vorming van cultuuractoren en publieksprojecten zoals Krokuskriebels, en campagne voor tekenen. Tweede luik: het depotbeleid, schrijven, coördinatie en opvolging van het cultureelerfgoedbeleidsplan 2009-2014, provinciale depotprojecten, transitdepot met opvang in ons Erfgoedcentrum, regionaal open depot in de Huysmanshoeve in Eeklo, transitdepot van Mola-onderdelen in het Mola in Wachtebeke. En dan ten vierde: ons depot 'varend erfgoed' in Baarschot, om nog te zwijgen van ons regionaal archeologisch depot in Velzeke, adviseren of begeleiden van depot- en museumprojecten overal in de provincie, opmaken van selectiecriteria en -procedures voor een goed depotbeleid, publicaties – onder andere 'Uit het oog, uit het hart' – vorming cultuuractoren, uitleendienst en gezamenlijke aankoop van materialen. U ziet, het is een hele reeks zaken die in dat depotbeleid nodig zijn. U sprak ook van integrale kwaliteitszorg. Terecht. Per directie is voor integrale kwaliteitszorg een trekker aangeduid om de uitvoering van ikz, integrale kwaliteitszorg, binnen de eigen directie op te volgen. Voor cultuur is dit het diensthoofd van de transversale cel en de voornaamste opdrachten op dit domein zijn momenteel planningscyclus en administratief handboek. Ik verduidelijk planningscyclus: namelijk planningscoördinator, opstellen van strategische en operationele doelstellingen, acties en indicatoren voor de ganse directie. Ten tweede: invoeren van een budget, budgetverschuivingen enzovoort. Administratief handboek: de transversale cel levert de twee procesmodelleerders voor de directie Cultuur die in overleg met de verschillende personeelsleden relevante processen voor de directie uittekenen en die ook invoeren op qpr-caf-oefening, coördinatie van deze oefening binnen de directie, afgekort caf-oefening. Ten tweede: het ondersteunen van de opdrachten van de directie. Het is evident natuurlijk dat deze cel moet zorgen voor de coördinatie van ondersteunende opdrachten binnen de directie op het vlak van administratie, financiën en gegevensbeheer. En nagenoeg alle ondersteunende personeelsleden van de diensten C01, C02, C03 enzovoort, zijn gecentraliseerd in deze transversale cel en samen met de medewerkers zorgen zij voor de ondersteunende taken op het vlak van administratie, gegevensbeheer en financiën. Het diensthoofd Transversale Cel maakt ook het verslag op van het maandelijks directieoverleg en neemt een aantal coördinerende opdrachten op zich.

Aan de directie Cultuur werden door alle contractanten – dan denk ik aan Capitole, NTG, Vlaamse Opera, Vooruit en Internationaal Filmfestival van Vlaanderen – de gevraagde aantallen tickets bezorgd voor voorstellingen en activiteiten zoals rondleidingen en dergelijke. Dit aanbod is samen met de nodige informatiematerialen

door de dienst Maatschappelijke Participatie ter beschikking gesteld. De cultuurtickets worden per organisatie gereserveerd door de dienst Maatschappelijke Participatie, die op zijn beurt de reservatie doorgeeft aan het Cultuurhuis waarvoor werd gereserveerd. Zo is het duidelijk dat er kaarten bij de beoogde doelgroepen terechtkomen en zo is ook de provinciale profilering in al deze diensten en groepen gezekerd. De tickets kunnen dus uitsluitend via de belangenorganisaties verkregen worden, waarbij ervan uit wordt gegaan dat die organisaties de tickets enkel onder het publiek verdelen. Laatste punt onder die vraag. Dat is het aanbod van de Vlaamse Opera om het seizoen 2011/2012 twintig plaatsen op de volgende lunchconcerten: Serate Musicali, Dimitri and friends, Verdi Mix-opera's, opera Studio Vlaanderen. Jonge Zangers worden gepresenteerd en de Vlaamse Opera op vrijdag 2 maart 2012. Daarnaast twintig plaatsen op Rossini's geheime recept, twintig plaatsen op Prinses Aiko, twintig plaatsen op diverse rondleidingen, ondermeer Vlaamse Opera van 14 januari 2012 en 17 maart 2012. Er werd voor het totale aanbod van alle organisaties als volgt gebruikgemaakt van de tickets: Capitole 130, NTG 36, Vooruit 34, Internationaal Filmfestival 200, het Festival van Vlaanderen geen, Vlaamse Opera geen.

De heer voorzitter

Ook de Waalse Krook van meneer De Jaeger.

De heer gedeputeerde Dauwe

Technologische vernieuwing toepassen en stimuleren, tussenkomst van de heer Geert De Jaeger. Kan de deputatie zich vinden in de extra kosten met betrekking tot het project Waalse Krook? Zullen er meer middelen worden vrijgemaakt? Kort en goed, op 13 november 2008 heeft u, de provincieraad, zich principieel akkoord verklaard met het voortzetten van de aangevane samenwerking ter realisatie van de site Waalse Krook. Daarnaast besliste de raad principieel akkoord te gaan met een deelname in de kosten van de bouw van de Bibliotheek van de Toekomst, ten belope van maximaal 10 miljoen euro. Het provincieraadbesluit stelt duidelijk dat hierin geen exploitatiekosten *senso stricto* gerekend kunnen zijn en dat het provinciebestuur evenmin onder gelijk welke vorm in de toekomst zal deelnemen aan exploitatiekosten. Evident, alleen voor de delen die wij in gebruik nemen, zullen we voorzieningen zoals kuisen en dergelijke voor onze rekening moeten nemen, maar als we dat doen, moeten we niet betalen op een andere plaats. Maar de deelname van de provincie aan het project is duidelijk beperkt tot de bouw van de Bibliotheek van de Toekomst en omvat niet de volledige realisatie van de site. De bijdrage van de provincie is bovendien door de provincieraadbeslissing vastgelegd op maximaal 10 miljoen euro en de stijging van de eventuele bouwkosten indien die er zijn, en waarschijnlijk zullen die er zijn, verandert niets aan onze beslissing.

De heer voorzitter

Dank u wel. U bent aan het einde van uw Latijn, meneer Dauwe.
Ik ga nog vragen aan de zaal of er opmerkingen zijn.
Wie wenst nog het woord te nemen over deze vijf tussenkomsten?
Meneer Beke.

De heer Beke

Voorzitter, ik wil nog eens tussenkomen over die transversale cel, met dank aan de député door te proberen daar enige duidelijkheid in te brengen. Het is niet eenvoudig. Het bevestigt een beetje mijn visie, maar goed, wat is de mijne daarin? Dat eigenlijk die

DEBATTEN

transversale cel zoals ze nu gedefinieerd wordt, heel wat taken overneemt van andere diensten binnen de dienst Cultuur. Oké, dat is een keuze die men maakt. Ik kan mij ook voorstellen dat dit ook kan leiden tot eventueel bepaalde spanningen met eventuele andere diensten. Maar wat ik fundamenteel mis, is, als we toch investeren met een behoorlijk personeelsaantal, zeventien en er komt nog een aantal bij, in een transversale werking, dan denk ik dat we daar een uitstekend instrument hebben om echte grenzen van Cultuur te overstijgen. Onderwijs is wel genoemd, maar dat is inherent aan de werking van het Erfgoedcentrum, het museum en dergelijke meer, en dat café dat daar zal komen. Maar ik bedoel vanuit de sector Cultuur, met de sector Onderwijs, met de sector Toerisme, de sector Landbouw, de sector Welzijn en dergelijke meer. Ik denk dat daar een heel belangrijke weg ligt om dat te doen en dat dit alleen maar het culturele ook zal laten binnendringen in die andere kringen. Ik denk dat zeker wat Onderwijs betreft, we daar een verschrikkelijk serieuze opdracht hebben. Dat mis ik daar een beetje in en ik zou willen vragen aan de deputé om daar de nodige inspanning voor te doen, als hij het met mij eens is daarover, om dat in de toekomst wat meer te accentueren.

De heer voorzitter

Meneer Franck.

De heer Franck

Heel kort. Heb ik goed begrepen dat het Festival van Vlaanderen in dezen eigenlijk zijn verplichting niet nakomt? Het Festival van Vlaanderen nul? Heb ik dat goed begrepen? Gaat ge daar iets aan doen? Want dat staat eigenlijk wel in het contract. We hebben ook heel duidelijk gezegd dat het een bijna bindende voorwaarde is.

De heer voorzitter

Meneer Dauwe.

De heer gedeputeerde Dauwe

Wat de eerste opmerking betreft van collega Beke, moet ik zeggen dat ik die volledig kan bijtreden. Het uitgangspunt van deze vorming van een transversale cel is uiteraard natuurlijk de drang naar een vereenvoudiging in de verschillende structuren die in de loop der jaren gegroeid zijn. Dat is een. En ten tweede ook trachten om de transparantie tussen verschillende culturele diensten die ongeveer misschien naar buiten uit ogenschijnlijk een beetje hetzelfde doen, duidelijker te maken. Maar dat zal ertoe leiden dat inderdaad de grenzen van Cultuur overstegen worden, dat men uit de ivoren toren zal kunnen treden waar elke dienst in de loop van de jaren ingegroeid is en zich in heeft vastgezet en dat op die basis meer voeling kan gehouden worden met sectoren die ernaast liggen, zoals Onderwijs en Toerisme. Ik denk dat dit inderdaad de bedoeling is van niet alleen de stuwing vanuit Vlaanderen, maar ook de stuwing van onderuit van onze provincie, om op die wijze onze culturele diensten transparanter en duidelijker in het cultureel beeld te laten optreden.

Wat betreft de vraag van onze collega, moet ik zeggen dat het inderdaad zo is dat het een oude gewoonte is, meneer Franck, dat wij uiteraard meewerken aan de culturele projecten van het Festival van Vlaanderen, maar dat het telkens de gewoonte was dat wij als bijkomende steun in het verleden, u hebt het gezien in de tussenkomsten, een aantal kaarten apart aankochten om op die wijze in feite ze nog extra te steunen. Tot het feit dat zij in de loop van de jaren ook uitgedijt zijn en de provincie overstapt naar

verschillende locaties in de provincie. Of dat inderdaad houdbaar blijft, is een andere vraag. Ik wil persoonlijk zeker verdedigen, ik ben blij dat de eerste gedeputeerde afwezig is, want anders kregen we hier nog een tussenkomst die u meer dan in uw standpunt zou bevestigen. Ik zal ook vragen of het mogelijk is dat binnen wat we nu ter beschikking stellen, ook een service naar ons toe gebeurt, naar de mensen die ten slotte een belangrijke bijdrage leveren, onze provincie, voor het bekomen van een aantal tickets.

De heer voorzitter

Meneer Dauwe, pas op, hij is misschien dichterbij dan ge denkt. In de hal daar hangt een luidspreker. Hij kan meeluisteren.

De heer voorzitter

Meneer Franck.

De heer Franck

Mijn vraag was eigenlijk naar de kansengroepen. Dat ging niet naar personeelsleden of naar mensen van de provincie. En dat stond ook heel duidelijk in de vraag en dat staat ook heel duidelijk in het contract. Dat is eigenlijk de vraag: voldoet het Festival van Vlaanderen daaraan of voldoet men er niet aan?

De heer voorzitter

Meneer Dauwe.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, dank u. Ik had het verkeerd begrepen. Dat staat inderdaad in uw vraag en het staat ook in ons contract. En dat gebeurt ook. Dat gebeurt effectief. Ik zal de vraag voor u meenemen om u ter zake correcte informatie op basis van cijfers te geven. Maar ik kan ook verwijzen naar de voorzitter van de vierde commissie. Het valt onder haar bevoegdheid en zij zal ook bevestigen dat het effectief gebeurt.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Dan gaan we nu terug naar het begin.
De Anabasis, het boek Xenophon, terug naar de basis.

Kunsten en Cultuurspreiding (pagina 11)

Twee algemene tussenkomsten.

Een van meneer Lampaert.
En degene van meneer Beke die we nog tegoed hebben. Dat schelden we hem niet kwijt.

DEBATTEN

Maar eerst meneer Lampaert over een algemene tussenkomst.

WAT ZAL DE PROVINCIE DOEN MET BETREKKING TOT DE ONDERSTEUNING VAN VERSCHILLENDE INITIATIEVEN? DE HERDENKING VAN WERELDOORLOG I. KUNNEN INWONERS VAN DE PROVINCIE HOPEN OP EEN TUSSENKOMST BIJVOORBEELD PUBLICATIE VAN EEN BOEK OF ORGANISATIE VAN EEN HERDENKING?

Meneer Lampaert.

De heer Lampaert

Meneer de voorzitter, dames en heren, gedeputeerden, waarde collega's. In 2014 zal er zowat overal in Vlaanderen, in België, maar ook in heel veel landen, de start van Wereldoorlog I herdacht worden. Onze provincie kent enkele heel markante plaatsen. Zoals Dendermonde, nietwaar meneer gedeputeerde, dat bijna volledig verwoest werd, maar ik geloof dat er meer is. Even kort als herinnering. Wat gebeurde er nu precies in Oost-Vlaanderen in 1914? Wees gerust, ik ga niet in detail alle veldslagen hier voor u opsommen. Het begon eigenlijk een paar maanden vroeger met de dood van aartshertog Franz Ferdinand van Oostenrijk in Sarajevo in juni 1914. Sarajevo ligt niet in Oost-Vlaanderen. Moskou wel, dat ligt in Gent, aan het einde van tram 1. Maar Sarajevo nog niet. Op 4 augustus 1914 volgde dan de inval in België. En op 6 augustus reeds stuitten de Duitse legers op de forten rond Luik. Overal in België wordt op dat ogenblik heel zwaar gevochten. Men kent heel wat bekende veldslagen: 12 augustus de slag van de zilveren helmen in Halen, het schijnt de laatste cavaleriecharge in de geschiedenis. Maar inderdaad in Burkel-Maldegem is het in '18 ook weer gebeurd. Op 15 augustus heeft men de slag te Dinant, een dag daarna geeft het laatste fort van Luik zich al over aan de Duitsers. Het eerste bolwerk, Luik, verdwijnt. Het Belgische leger trekt zich terug in Antwerpen, men ziet men komt dichter en dichter, na een massale Duitse aanval ten Noorden van de Maas. En dan volgen, dan reeds, de eerste Duitse represailles: Aarschot 19 augustus, een dag later trekken de Duitsers zelfs al Brussel binnen. Terug dichter, de weg naar Oost-Vlaanderen ligt nu open. Er volgen inderdaad zware gevechten te Aalst en te Dendermonde, maar ook natuurlijk nog in Mechelen en Charleroi. In Antwerpen wordt dag en nacht gewerkt met heel veel vrijwilligers. Er worden bommen gekapt, huizen afgebroken, schuilplaatsen opgetrokken, gebieden vlakbij de forten van Capelle en Kontich worden overstroomd. Het is inderdaad zo dat men het overstroomd van de IJzervlakte reeds had uitgetest in Antwerpen. Tussen 21 en 24 augustus vallen uiteindelijk ook de Naamse forten. Men had naast de Luikse forten ook de Naamse forten. En op 22 augustus heeft de slag van Charleroi plaats, waar nu ook Fransen aan deelnemen. Charleroi ligt ook bijzonder dicht bij Oost-Vlaanderen. Over het gehele land worden nu werken uitgevoerd. Kasseienwegen worden uitgebroken om de Duitse bewegingen te bemoeilijken. Oost-Vlaanderen wordt stilaan maar zeker omsingeld. Op 25 augustus voeren de Duitse troepen een strafexpeditie uit. Nog niet tegen Dendermonde, maar wel tegen de stad Leuven. 218 burgers worden vermoord, de stad wordt platgebrand. Van de ongeveer 6000 huizen die Leuven telde, zijn er 2117 in de as gelegd. Ook de universiteitsbibliotheek is in vlammen opgegaan. De Duitsers keken toe hoe een kwart miljoen boeken, waaronder duizenden onvervangbare middeleeuwse manuscripten, in de rook vergingen. In totaal zijn tijdens de verovering van België trouwens 5000 mensen vermoord, waaronder heel veel vrouwen en kinderen. Op 30 augustus, na drie dagen van bombardementen, zijn de forten dicht bij Antwerpen, ten dode opgeschreven. Ze kunnen hun rol als fort om de vijand tegen te houden niet handhaven. En dan heeft men 5 september. Ik weet, gedeputeerde, dat deze datum nog in uw geheugen staat gegrift als was het gisteren. Majoor von Sommerfeld beveelt de stad Dendermonde plat te branden. Ook het burgerlijk ziekenhuis en de Begijnhofkerk uit de zestiende eeuw gaan in de vlammen op. Huizen worden geplunderd, de inwoners naar Duitsland gedeporteerd. In Sint-Gillis en Lebbeke worden nog eens extra 25 inwoners vermoord door het voorbijtrekkende Duitse leger. Even terug naar het Noorden. Door de grote overmacht moeten de Belgen

Mechelen opgeven en zich terugtrekken naar Antwerpen. Herentals wordt ook slachtoffer van de Duitse terreur. 6 oktober 's morgens moeten de Belgische soldaten zich terugtrekken binnen de binnenste fortlijn van Antwerpen. Het gevolg is dat de Duitsers met hun kanonnen binnen schietbereik van de stad Antwerpen liggen en meer dan vierduizend bommen laten vallen op de stad. Op dat ogenblik gebeurt wat natuurlijk was te verwachten. Generaal De Guise laat aan de bevolking weten dat wie wil vertrekken, mag vertrekken uit Antwerpen. En er begint een immense exodus langs de Schelde. Meer dan 1 miljoen Belgen vluchten naar het Noordelijk gelegen neutrale Nederland. Anderen trekken via de kuststreek naar Frankrijk of proberen via Oostende Groot-Brittannië te bereiken. Het verhaal van '14-'18 in Oost-Vlaanderen is eigenlijk ook een beetje het verhaal van de vluchtelingen. En ook van een oneindige verwarring op het strijdtoneel. Op 8 oktober vechten de Duitsers voor de Schelde-overgang nabij Dendermonde. Ze kunnen gelukkig ten Noorden van de stroom nog in bedwang worden gehouden. Het is trouwens het eerste regiment Carabiniers dat de opmars die in Schoonaarde de Schelde wilden oversteken, kon remmen. Op hetzelfde ogenblik spelen zich de gevechten af aan de Edemolen in Nazareth. Op 8 oktober beslissen de Belgische en de Engelse autoriteiten dan om gezamenlijk de stad Antwerpen te evacueren en op het ogenblik dat Antwerpen is vrijgelaten ligt Oost-Vlaanderen ten prooi. Gedurende de nacht van de 8^e oktober verlaten de koning en de koningin Antwerpen om zich via Brugge naar Oostende en later naar De Panne te begeven. Op 10 oktober brengen de Belgen en de Britten de Duitsers nog zware slagen toe, maar deze proberen steeds weer opnieuw de Schelde over te steken. En ze rukken inderdaad onherroepelijk op naar Gent. In het Noorden dringen de Belgen de Duitsers nog terug tot Lokeren. Vlaktbij Gent, te Melle kunnen de Belgen de vijand nog terugslaan. De overwinning van de marine fuseliers te Melle en de aankomst van de Engelsen te Gent waren echter onvoldoende om de vrees voor Gent te verdrijven. Het Belgische leger stond op dat ogenblik nog gegroepeerd achter het Kanaal Gent-Terneuzen. In de omgeving van Lochristi, Lokeren, Wachtebeke en Moerbeke waren enkele troepen achtergebleven. Het kanaal zelf was een uitgelezen verdedigingslinie, waarachter de Duitse opmars heel wat zou kunnen worden vertraagd, nu echter, met de bruikbaarheid van deze waterlinie, in gevaar gebracht door de aanval op Gent vanwege de Duitsers die uit Aalst kwamen. Dat kan de aftocht van de Belgen in de richting van Brugge rechtstreeks in de flank bedreigen en als de vijand dat zou doen, zou dat een ramp betekenen. Indien de vijand trouwens ook zijn strijdkrachten die hij bij Aalst had verzameld, naar het Westen zou sturen, dan was het voor het Belgische leger een complete omsingeling geweest. Daarom werd besloten dat men zich niet ging vasthouden aan de verdediging van het Kanaal Gent-Terneuzen. Er was immers nog een tweede waterlinie, ietwat verder, een kanaal dat ook al regelmatig is besproken geweest, met name het kanaal van Schipdonck, waarvan de Leie, waar ook heel veel is gevochten, als het ware een verlenging is. Indien men dat front zou kunnen verdedigen, dan bleef uiteindelijk een aanzienlijk gedeelte van Vlaanderen voor de inval gespaard. Dat dacht men toen. Maar op dat ogenblik, dames en heren, was het Belgische leger compleet afgemat. Niet na een achttiendaagse veldtocht, het was iets langer, dat het Duitse leger ons land was binnengevallen. Maar tegen een dergelijke taak was het niet meer opgewassen. Hier was de hulp vanwege de bondgenoten nodig en die waren wel op weg, die waren in kleine groepjes wel al toegekomen, maar die waren er eigenlijk toch nog niet volledig aanwezig. Het was die morgen van de 10^e oktober dat er geen uitzicht meer mogelijk was. De linkervleugel van het Franse leger had wel Atrecht al bereikt, de Engelse troepen die zich hierbij moesten aansluiten, waren nog aan het ontschepen, maar de Duitsers waren op dat ogenblik reeds in Rijssen. Onder dergelijke omstandigheden moest ook het idee opgegeven worden om de Schipdonckvaart te verdedigen. Een passende verschansing moest worden gezocht en de enige keuze die toen nog overbleef was de IJzer. Iedereen kent verder het verhaal. De troepen trekken zich terug naar de IJzer. 13 oktober rukt het Duitse leger verder op over gans Oost-Vlaanderen. Op 14 oktober bezetten de Duitsers definitief Gent, na de stad zwaar te hebben gebombardeerd. De Belgische terugtocht gaat richting Westhoek. Het Oost-Vlaamse verhaal, meneer de voorzitter, is niet eenvoudig. Het zou goed zijn dit eens goed te laten onderzoeken. Zoals blijkt is niet alleen Dendermonde belangrijk voor onze

DEBATTEN

provincie. Er zijn ook andere regio's die belangrijk zijn en die bij de plechtigheden en de geschiedenis van deze periode zouden moeten betrokken worden. Mijn vraag aan de gedeputeerde is: wat zal de provincie Oost-Vlaanderen doen om de verschillende initiatieven te ondersteunen? Kunnen de inwoners van de provincie hopen op een tussenkomst bij het produceren van een boek of de organisatie van een specifieke herdenking? Dank u vriendelijk.

De heer voorzitter

Meneer Lampaert, wij hebben allemaal aandachtig zitten luisteren naar uw historisch overzicht.

Ik zeker. Mijn vader vocht in het eerste regiment Carabiniers, waar ge over sprak, en hij is gewond in de Steenstraat, de slag om de Steenstraat in West-Vlaanderen. Maar de vraag is zeer kort en dit verhaal was heel lang. Dat stoort niet in een dergelijke tussenkomst.

We luisteren naar de volgende algemene tussenkomst: Cultuurbeleid.

Van meneer Johan Beke, die hij meebrengt van pagina 14.

Nu blijven we op onze pagina's.

Meneer Beke, u hebt het woord.

Een algemene tussenkomst over cultuur.

De heer Beke

Dank u wel, voorzitter. U zult het mij wellicht toestaan om het niet te beperken tot een paar vragen, maar tot een wat globale benadering als bijdrage, zoals de traditie het wil, van het cultuurdebat hier in onze provincieraad. Voorzitter, gedeputeerden, collega's, meneer de griffier. Ik zal mijn betoog als volgt opvatten. Eerst maak ik een korte maatschappelijke analyse. Ik ga in op het Witboek wat cultuur betreft. Ik trek daar conclusies uit en ik toets dat aan ons gevoerde en te voeren beleid, aan de hand van het overlopen van diverse cultuuractiviteiten, actoren in onze provincie. Voorzitter, collega's, het hoeft niet meer gezegd dat wij voor grote uitdagingen staan. Er is de maatschappelijke transformatie die bezig is en die ongetwijfeld zal leiden naar een nieuwe tijdsperiode. Wereldwijd en vooral in Europa kampen we met een zware economische en financiële crisis. Onze zekerheid wordt aangetast. Er is de werkeloosheid, de uitdagingen van de vergrijzing en de migratie. Er is de globalisering, het verschuiven van economische macht naar vooral Azië en er zijn tekenen dagdagelijks van politieke onmacht en de groei van de sociale media creëert nieuwe meningsfora en macht. We zijn op zoek naar een nieuwe identiteit en houvast. Dichter bij huis is er voor de provincies de grote onzekerheid wat er nu verder zal gebeuren met de uitdagingen na de implementatie van het Witboek. Ik ga hier even nader op in. Deze twee aspecten beïnvloeden immers onze cultuur en kunstenbeleid. Wat zijn nu enkele trends voor de toekomst waar we rekening mee zullen houden bij ons te voeren beleid? 1. Het consumentengedrag zal in de komende tijd steeds meer zoeken naar een houvast in de regionale identiteit en de zuiverheid van de producten, onder invloed van de bio-aspecten, de regiowerking, de regiomarketing. Ik denk dat we wat dat betreft goed bezig zijn. Men is behoedzaam en de consument zoekt steeds meer naar een goed gevoel. We belanden in de vijfde golf, die van de digitalisering. En de gps in zijn verdere ontwikkeling zal ons voortdurend niet alleen leiden, maar ook waarschuwen voor de dingen die ons te wachten staan. De objecten, dan kan ik dat al vertalen naar de musea waar we nu naar een schilderij kijken, naar een beeldhouwwerk, naar andere gegevens. Die zullen in de toekomst een eigen activiteit hebben. Dat zal een grote invloed hebben op onze museale invulling en uitbouw. Ook hier zal de gps haar intrede doen. Er zijn nu al experimenten. Ik geef een voorbeeld: de Mona Lisa hangt als een mooi portret maar zal opnemen wie naar haar kijkt, hoe lang men naar haar kijkt, wat men mooi vindt en dergelijke meer. Die gegevens zal men verwerken en ook gebruiken

in het verdere gegeven. Het is maar een klein voorbeeld, maar zo zijn er nog. Dit staat ons te wachten. En aangezien er steeds meer actieve 65+'ers zijn, wordt dat voor ons een belangrijke doelgroep. Door de globalisering ontstaat er een toenemende mobiliteit, ook voor cultuur, maar er is daarnaast ook de groeiende kloof tussen rijk en arm. En de macht, ik heb het daarnet al gezegd, van de sociale media met een onmiddellijke reactie en de mobilisering, we hebben daar reeds voorbeelden van gezien, met de ontwikkelingen in de Arabische landen. Ik vat wat dat betreft samen: een ander consumentengedrag met meer regionale identiteit, een grotere diversiteit in de levenslopen, een grotere diversiteit in de doelgroepen die we moeten benaderen, de totale digitalisering en objecten met een eigen activiteit – denk dan aan onze musea – een grotere mobiliteit ook in cultuur en een mondiger publiek. Staan we nu even stil bij het Witboek. Enkel mogelijke ondersteuning van actoren met bovenlokale uitstraling en met provinciale inschaling zal voor ons nog mogelijk zijn. En dit is geen verkeerde keuze, ik denk dat dit goed is. Wij moeten ons daarop toeleggen, nog meer dan in het verleden, bovenlokaal. Dus ten tweede, ook geen expliciete bevoegdheid voor roerend erfgoed. Enkel een regiefunctie wat betreft ook het depotbeleid. En dan kun je de vraag stellen, want dat is opengelaten in dat Witboek, wat ons museumconsulentschap – ik heb het daarstraks even aangeraakt bij die transversale cel, maar wij hebben dat te weinig uitgediept – dat eigenlijk niet onbelangrijk is. En wel zullen we verdere ondersteuning kunnen geven aan beginnende kunstenaars en evenementen en zullen kwaliteitsondersteuning en gebiedsgerichte projecten tot onze opdrachten behoren. Maar niet langer de ondersteuning van bijvoorbeeld het landelijke sociaal-culturele werk, wat we als we kijken naar het budget nog wel blijven doen voor 2012. Maar dit zal geleidelijk aan verdwijnen uit onze budgetten. De eigen culturele instellingen van provinciaal belang zouden wel verder kunnen ingericht worden, de uitleendienst blijven bestaan, het streekgericht en gespecialiseerd bibliotheekwerk – dat komt straks nog aan bod – blijft een provinciale bevoegdheid. Dit zijn enkele, niet volledig, voorzitter, maar niet onbelangrijke gegevens die mede ons te volgen cultuurbeleid zullen bepalen.

Voorzitter, gedeputeerde, collega's, toetsen wij ons provinciale cultuurbeleid nu aan deze gegevens, dan kunnen we reeds stellen, vooraf: een, dat we onze eigen culturele instellingen het Caermersklooster, PAM, Mola en anderen gerust verder kunnen uitbouwen. Evenwel zullen we in de komende jaren, gelet op wat ik in het begin van mijn tussenkomst heb gezegd, extra moeten investeren en de nodige kredieten voorzien in de verdere groei ervan en ook in inhoudelijke vernieuwing. Denk aan de digitalisering, doelgroepen, de regio-identiteit enzovoort. Bij overdrachtenbeleid, wat toch niet onbelangrijk is in onze culturele sector, zien we de afbouw van de subsidies voor landelijk werk, het afstoten van lokale projecten en een strengere toets waarschijnlijk, we zullen die moeten ontwikkelen, voor wat wij nu rekenen tot het bovenlokale aspect. En een herschikking categorisering, ik zal daar straks nog op terugkomen bij de culturele ambassadeurs waarvan ik denk dat dit belangrijk zal zijn, om duidelijk te maken dat ze tot ons pakket blijven behoren. En ten slotte ook, ik pleit daar toch wel voor, op een gegeven ogenblik toch eens een doorlichting te maken van onze dienst Cultuur, van onze culturele administratie en desgewenst aanpassingen aan dat personeelskader, omdat heel wat personeelsleden eigenlijk geen taken meer zullen moeten vervullen die nu vervuld worden, maar die als gevolg van het Witboek niet meer tot onze taken behoren. Tenzij men, en dan zou ik moeten aansluiten bij wat daarstraks is gezegd, die bij die transversale cel onderbrengt, maar dan moet men goed nadenken over hoe men dat laat functioneren. Vooraleer ik stilsta bij een aantal provinciale kunst- en cultuurbeleidaspecten, wil ik nogmaals enkele argumenten aanbrengen over welke meerwaarde het provinciale cultuur- en kunstbeleid creëert op het vlak van de bovenlokale beleidsaspecten. Het is belangrijk dat wij ons daarin goed kunnen thuis voelen, dat we ook duidelijk maken naar buiten dat die vernieuwen. En ik begrijp niet goed, of ik begrijp niet, waarom het Witboek stelt dat de provincies die toch een bovenlokale taakstelling hebben, minder bevoegd zouden moeten zijn voor kunst en cultuur. Het is toch duidelijk dat sommige taken de gemeenten overstijgen omdat ze een breder draagvlak vereisen en het gemeentelijk territorium onvoldoende is om een efficiënte en financieel rendabele werking te verzekeren. Dat geldt zelfs voor een

DEBATTEN

grootstad als Gent. En ik vermeld enkele van onze participaties in grote projecten: NTGent, kunstcentrum Vooruit, Opera, Capitole, Poëziecentrum, Bijloke muziekcentrum, Stam, MSK, Waalse Krook, Bierock festival van Vlaanderen, Internationaal Filmfestival. Allemaal activiteiten die zich weliswaar op het grondgebied van de stad voordoen, maar niet louter stedelijk zijn en waar de provincie toch ook een belangrijke bijdrage in levert. Ik denk dat dit niet onbelangrijk is. En ze kunnen bijdragen en dragen ook bij, maar ze kunnen nog meer doen om de provincie op een hoger niveau te tillen. Andere taken overstijgen per definitie de lokale sfeer omdat die van een andere aard zijn dan de gemeentelijke. Hiermee bedoel ik vooral coördinatie en planningtaken, die in een ruimer streekverband waargemaakt moeten worden. De belangrijkste functies van het bovenlokale intermediaire niveau zijn de schakelfunctie, de coördinatie en planningopdracht en het realiseren van bepaalde verzorgingstaken, eigen opdrachten. De provincies zullen hun eigen taak vooral moeten vinden in het sturen, adviseren en begeleiden van een evenwichtige culturele ontwikkeling. Dit omvat onder andere het coördineren van de streekvoorzieningen, het stimuleren van regionale samenwerkingsverbanden, de aanpak van witte vlekken – dus eigen initiatieven opzetten – en zorg voor gespecialiseerde culturele voorzieningen. Deze opdrachten en bevoegdheden houden onmiskenbaar keuzemomenten in. Zij dienen gesitueerd in een visie op de veelzijdige ontwikkeling van de streek als geheel en deze vragen dus om een politieke verantwoording. Het is ook een politiek debat. In die zin zullen we hier nog vaak het cultuurdebat voeren.

Voorzitter, collega's, gedeputeerde, overlopen we nu enkele beleidsinitiatieven en laten we die toetsen aan de hoger gestelde uitgangspunten. Er is ten eerste het overdrachtenbeleid. Hierbij valt vooral de structurele ondersteuning en nog in veel mindere mate het projectmatige. Ik heb al gezegd in het verleden dat de projectmatige ondersteuning veel beter aansluit op de wensen en de noden die er vandaag zijn, het laat veel gericht bovenlokaal beleid toe, in al zijn vormen. We kunnen projectondersteuning aanwenden voor experimenten, het opstarten van een project, het ontwikkelen van innovatie, uitbreidingsactiviteiten, investeringen gericht op bepaalde doelgroepen of thema's en het opzetten van samenwerkingsinitiatieven. Maar de ontvangers moeten zich dan ook weten in te schrijven in de door de provincie vooropgestelde bovenlokale beleidsdoelstellingen en de uitstraling van de provincie. Dus in die zin zullen we wel moeten bijsturen.

De culturele ambassadeurs – u weet dat ik daar zal bevestigen hoe belangrijk deze zijn en welke belangrijke meerwaarde zij brengen aan onze provincie. Ik heb er al voor gepleit, maar ik wil het nogmaals herhalen, dat wij daar naar een categorisering zouden moeten gaan met een eerste groep, dat zijn de culturele ambassadeurs met een internationale uitstraling. Twee: de grote culturele initiatieven, bijvoorbeeld Capitole, Bijloke muziekcentrum. Zij hebben een sterke bovenlokale uitstraling. En ten derde de groep van de waardevolle initiatieven. Ik denk dat het goed zou zijn dat allemaal onder te brengen daarin. Het zou ook de transparantie verhogen en ook betere afspraken mogelijk maken. De provincie heeft ook baat bij een vorm van koppelingsamenwerking, niet koppelingssubsidie maar koppelingsamenwerking, met grote projecten die op dit ogenblik plaatsvinden in Gent. Ik heb al het Stam genoemd, MSK, het S.M.A.K., maar er zijn er nog. Het zijn initiatieven met een grote uitstraling en Gent heeft als Vlaamse culturele uitstraling wel een grote internationale naam. Daar zouden wij kunnen op inspelen om ons op die manier ook op internationaal vlak sterk te profileren. Dan zijn er onze eigen provinciale initiatieven en instellingen, het Caermersklooster, dat er meer en meer in slaagt om belangrijke projecten te realiseren en dus een uitstraling heeft. In die context is de realisatie van die derde vleugel toch wel erg belangrijk, want ze moet borg staan voor toekomstgerichte meerwaarde. Want er is ook behoefte binnen het Caermersklooster aan ruimten voor kleine concerten, lezingen, academisch-culturele activiteiten en zo verder. Eventueel ook voor openluchtevenementen. Maar ik herhaal wat ik in het verleden heb gezegd: wat zijn concreet de verdere planning en verdere vooruitzichten voor het Caermersklooster? Over het dossier Het Lam Gods hebben we het in de vorige zitting al gehad.

Provinciale museumbeleid. Wij ondersteunen de Oost-Vlaamse musea, vooral door middel van ons museumconsulentschap, en subsidiëren de regionaal erkende musea.

Maar er is ons eigen PAM, site Ename-Velzeke, maar één museum. Ze hebben uitzicht, beide, op een bijkomende en noodzakelijke ruimte met het nieuwe gebouw in Ename en de derde vleugel in Velzeke. In die context mag ik citeren uit de Beleidsnota, pagina 68, waar staat: "Aangezien het PAM Ename niet over voldoende infrastructuur beschikt om zijn museumwerking volledig uit te bouwen, zal het museum ook een werking hebben in het provinciaal Erfgoedcentrum, onder andere als uitvalsbasis naar het Ename-erfgoed. Het zal de uitstraling van PAM Ename ongetwijfeld ten goede komen en we zullen daar met dit museum op deze site ook inspelen op internationale projecten, denk aan Francia Media." Maar ik herhaal dat we toch te bescheiden blijven met ons eigen museum. Ik hoef niet helemaal te vergelijken met Tongeren het provinciaal museum in Limburg dat men daar heeft gedaan. Het vergt natuurlijk ook wel investeringen. Maar vooral de werking van het PAM moeten we laten groeien. We moeten durven investeren en meer ruimte geven aan de mensen die daar verantwoordelijk zijn voor innovatie. Er is een goede samenwerking tussen beiden, de communicatie verloopt ook goed. We moeten hen ondersteunen in die ambitie en in de uitbouw ook van het PAM, niet tot een regionaal maar tot een landelijk erkend museum. Dan wordt het ook gefinancierd door Vlaanderen. De nieuwe ruimten bieden daartoe mogelijkheden. In wezen is het PAM immers ook een cultuur- en erfgoedcentrum.

Dan kom ik bij, ten vijfde, provinciaal erfgoedbeleid. Het decreet voorziet in een geïntegreerde werking met betrekking tot de werking tot archief, volkscultuur, musea maar ook erfgoed op het vlak van muziek, literair erfgoed, maar ook digitaal. Mijn vraag is: hoe ver staan we daarmee? We hebben er al eens over gesproken, maar sindsdien heb ik daar nog niet verder over gelezen of gehoord. Provincies krijgen de opdracht een depotwerking op te zetten, geen eigen depot uit te bouwen maar een regierol te spelen, en het bevorderen van de samenwerking. Hoe ziet de verdere concretisering van dat provinciaal erfgoed er nu uit voor de komende tijd? Het lijkt mij logisch dat er hierbij een goede betrokkenheid is van onze beide museumsites. Welke zijn de acties die de provincie daar tot heden toe heeft uitgevoerd? En welke zijn gepland? Hoe zal de provincie in het licht van het Witboek wel of niet een verdere invulling geven aan respectievelijk het roerend en onroerend erfgoedbeleid? In de conceptnota Onroerend Erfgoed Decreet, lezen wij de afschaffing van de koppelsubsidie voor werkzaamheden aan beschermde monumenten. Dat biedt ons wat meer ruimte, maar het gevaar bestaat erin dat we die centen eventueel moeten overdragen aan Vlaanderen. Dus het terugtreden uit het erfgoedbeleid en een beperktere rol voor het depotbeleid dat is na wat het Witboek blijft. Is daar al verder over nagedacht, over de implementatie van dat Witboek? Ook, is er al verder over van gedachten gewisseld, gediscussieerd met de huidige cultuurminister? En wat zijn de vooruitzichten wat dat betreft? Ik denk, misschien is er wel enige tijd, maar we mogen toch ook niet te lang wachten.

Ten slotte, voorzitter, gedeputeerde, collega's, nog een paar kleine andere aandachtspunten. Over de Waalse Krook is al gesproken. Maar ik denk dat het belangrijk wordt dat we toch in de komende tijd een keuze maken van hoe onze invulling zal zijn. Wat we in de ruimte die ons toekomt, zullen inbrengen en doen. Twee: er blijft dat moeilijke dossier van het expertisecentrum. Wij hebben gesteld dat we dat geleidelijk aan zullen afbouwen, een uitdoofscenario. Maar er staat toch nog tot op heden 50 000 EUR ingeschreven. Ik vroeg in het verleden reeds meer aandacht voor een betere en intensere culturele samenwerking en uitwisseling met de buurprovincie Zeeland. Daar waren wel al een aantal activiteiten, maar naar mijn gevoel toch nog te weinig. Ik denk dat we daar wat meer in zouden moeten investeren en zouden moeten vragen aan onze culturele dienst om daar wat inventiever in te zijn. Positief vind ik de subsidie die we geven aan de vzw Treaty of Ghent die instaat voor de herdenking van 24 december 1814 voor tweehonderd jaar verdrag van Gent. Dit is een belangrijk initiatief en dit kan mede gezien het samenspel daar ook in van landen als Groot-Brittannië en de Verenigde Staten mee ervoor zorgen dat onze provincie daardoor op het internationale toneel komt. Voor Jazz zie ik een bedrag ingeschreven voor Jazz in Dendermonde en Jazz Gent. Maar ik denk dat het toch wel belangrijk is om misschien eens na te denken of we in het Jazzfestival Gent, wat een internationaal gerenommeerd festival is, niet wat meer zouden kunnen investeren, gezien de uitstraling van dit. De Vlaamse Opera, het is al genoemd, we geven daar een fors bedrag aan, maar we zijn

DEBATTEN

nog nooit kunnen gaan kijken met de provincie vanuit de commissie naar enige voorstelling van de opera. Dat in tegenstelling tot Capitole, dat mogen we wel zeggen. Er is een opzet van de transversale cel, daar heb ik daarstraks al uitvoerig over gesproken. Voorzitter, gedeputeerde, collega's, ik eindig met innovatie, netwerking, samenwerking tussen onze musea en Toerisme, Onderwijs en transversale samenwerking tussen Cultuur – ik heb het daarstraks al gezegd – Landbouw, en zo verder. Ook Economie. En Buitenlandse Relaties kan onze culturele werking meer in het daglicht plaatsen en een meerwaarde geven en een flinke bijdrage tot onze regiomarketing, waar we toch fors in investeren. Het cultureel ondernemerschap moet verder gestimuleerd en geprofessionaliseerd worden. Voorzitter, collega's, cultuur is niet alleen de kwaliteitsverhoging van het leven. Het is ook het vormgeven aan onze samenleving en we staan voor de uitdaging – ik herinner u aan wat ik daarstraks heb gezegd – tot het uiten van creativiteit, het scheppen van het schone en soms het controversiële, het leven aangenaam maken. Cultuur creëert voor onze provincie een meerwaarde en een bijdrage tot een grotere bekendheid. Het heeft ook een economische return. Let op de studie die we hebben laten maken door de PAM. Ik ben ervan overtuigd en ik heb proberen aan te tonen dat cultuur voor de provincie als intermediair bestuur een opdracht moet blijven. Daar moeten we blijven voor vechten. En aan ons dus om dit duidelijk te maken en inhoud te geven. Dank u wel, voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel meneer Beke. Dat was een echte tour d' horizon. Dat ging bijna over alles wat cultuur behelst.

We komen naar tussenkomst 65.

Oost-Vlaamse streekproducten promoten

Tussenkomst Maria Verheirstraeten.

ZAL HET VLEESHUIS NOG NIEUWE STREEKPRODUCTEN PROMOTEN EN OPNEMEN IN HET KADER VAN HET CULTUURBELEID?

U hebt het woord, mevrouw.

Mevrouw Verheirstraeten

Dank u voorzitter. Het oude Groot Vleeshuis in Gent werd bijna tien jaar geleden ingericht door EROV met de bedoeling Oost-Vlaamse streekproducten te promoten. Ik ben er zelf regelmatig bezoeker en ik ben van mening dat de toenmalig genomen beslissing een schot in de roos was en is. Naar de toekomst toe zou ik graag vernemen hoe men blijft zorgen voor vernieuwing. Worden er nog nieuwe streekproducten opgenomen en gepromoot? Zijn er plannen voor verfraaiing? Ik denk hierbij dan vooral aan het sanitair waar de bezoekers van Het Groot Vleeshuis op aangewezen zijn. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw.

Mevrouw Van Boven.

Streekgericht bibliotheekbeleid

Mevrouw?

Mevrouw Van Boven

Ik zou daar heel graag kort bij aansluiten. Mijn tussenkomsten in de raad als lid van de raad van bestuur bij EROV, zijn gelijkaardig in die richting. De gedeputeerde is daar trouwens getuige van. Ik denk dat het de bedoeling is om inderdaad op vrij korte termijn de reglementering ter zake voor een stukje aan te passen zodanig dat ook nieuwe streekproducten kunnen gepromoot worden. Maar de gedeputeerde zal daar vermoedelijk nog enige toelichting rond geven. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw.

Mevrouw Van Boven, voor een tweede maal.

Streekgericht bibliotheekbeleid

VRAGEN IN VERBAND MET TOEPASSING RFID IN BIBLIOTHEKEN EN DAARAAN VERBONDEN NADELEN

Mevrouw.

Mevrouw Van Boven

Dank u wel, voorzitter. RFID-toepassingen maken al enige tijd deel uit van het dagelijks leven. Ze zijn er in vele soorten en maten. Er is de handige autosleutel, de chip bij huisdieren, er zijn toegangsbadges en toepassingen die levenreddend kunnen zijn zoals de armbandjes bij patiënten. Een optimaal gebruik van informatie kan natuurlijk positief zijn en we zijn daar ook niet tegen. Maar we zijn wel geschrokken van het hoge prijskaartje dat daaraan hangt. Al zijn we ons bewust van de verbeterde efficiëntie van informaticasystemen, toch zijn we ook niet blind voor de nadelen. De toepassing van RFID in bibliotheken kent nog heel wat problemen wat betreft beveiliging en de controle van teruggebrachte materialen blijft noodzakelijk. Het systeem herkent geen beschadigde of onvolledige teruggebrachte goederen. Wij hebben dan ook onze twijfels wat betreft het stimuleren en financieel ondersteunen van deze technologische toepassing in de bibliotheek. Zelfbediening in een bibliotheek levert misschien in veel gevallen winst op inzake efficiëntie, maar het leidt ook tot het wegvallen van sociale contacten en voor sommige lezers verhoogt het ook de drempel, vooral bij ouderen. Een onpersoonlijke terminal kan nooit een menselijke bibliotheekbediende vervangen. Besteden we misschien niet te veel geld en aandacht aan de informatisering en te weinig aan de menselijke en sociale contacten in de bibliotheek? Ik dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw Van Boven.

Mevrouw Annick Willems, mevrouw Verheirstraeten loco.

VRAAG NAAR EVALUATIE MET BETREKKING TOT GEVOERDE STREEKGERICHT BIBLIOTHEEKBELEID

Mevrouw Verheirstraeten.

DEBATTEN

Mevrouw Verheirstraeten

Ik zal de tekst voorlezen van mevrouw Willems:

Om de goede werking van de Vlaamse openbare bibliotheken te stimuleren, voorziet het provinciebestuur in diverse vormen van financiële ondersteuning met het oog op het bevorderen en ondersteunen van de lokale Oost-Vlaamse bibliotheken. De provincie ondersteunt verschillende samenwerkingsverbanden van openbare bibliotheken. Door samen te werken, proberen de bibliotheken aan de inwoners nog te verbeteren.

Daarnaast ondersteunt de provincie bibliotheken door het aanbieden van gratis activiteiten. Lokaal gaat men gretig in op dat aanbod. In de Beleidsnota lezen we in de sector Streekgericht Bibliotheekbeleid een lichte focus op de verdere ondersteuning, 420 000 euro, en inhoudelijke begeleiding aan de samenwerkingsverbanden voor openbare bibliotheken in de provincie. Kunt u een evaluatie geven met betrekking tot het tot heden gevoerde streekgerichte bibliotheekbeleid?

Dat was het. Dank u.

De heer voorzitter

Dat laatste heb ik niet goed begrepen, maar de gedeputeerde zit voor u. Hij zal het wel begrepen hebben. Het was een beetje moeilijk.

Behoud en bekendmaking van Varend Erfgoed

Tussenkoms de heer Stefaan Van Gucht.

WAT IS ER IN DE VOORBIJE JAREN GEREALISEERD MET BETREKKING TOT DE BELOOFDE INVESTERINGEN VOOR DE SITE BAASRODE?

Meneer Van Gucht.

De heer Van Gucht

Dank u, voorzitter. Collega's, deputés. In 2009 las ik in het budget dat de provincie de verdere ontwikkeling van de scheepswerf van Baasrode wilde uitwerken tot een site voor varend erfgoed. Daarvoor werden de bestaande contacten met Waterwegen en Zeekanal en met de minister die bevoegd is voor monumentenzorg geïdentificeerd om een expertisecentrum voor het varend erfgoed op te richten. Dat is zo ongeveer de tekst die er toen stond. De tentoonstelling over de binnenvaart in het museum zal worden aangevuld door geleidelijke opstelling in de open lucht van gerestaureerde en geconserveerde boten. Op die manier wilde men op ruimere schaal bekendmaken via het circuit van maritieme musea en evenementen dat er in Baasrode iets te zien was. Onder de actiepunten was toen het opstarten en begeleiden van een depotwerking in Baasrode en een budget uitgetrokken voor het plaatsen van leuningen rond de dokken. In het budget vorig jaar las ik: "De provincie zet zich in voor de verdere ontwikkeling van de scheepswerven Baasrode tot een volwaardige erfgoedsite voor het varend erfgoed. Specifieke aandacht zal gaan naar de publieksvriendelijke ontsluiting van de verschillende onderdelen van de site en naar de uitbouw van een depotwerking voor varend erfgoed. Door participatie aan een Interreg-project over traditionele maritieme vaardigheden wordt het Oost-Vlaams varend erfgoed op de internationale kaart gezet." Ook vorig jaar had men actiepunten. Men wilde de depotwerking in Baasrode opstarten en begeleiden voor het varend erfgoed. De denkgroep Archeologische Collecties ging men aansturen en inhoudelijk voeden. Dit jaar lezen wij in het budget: "De provincie bestendigt haar inspanningen voor de verdere ontwikkeling van de scheepswerf in Baasrode tot een volwaardige site voor varend erfgoed. Specifieke aandacht gaat naar

het onderhoud van de gebouwen en collecties en naar de verdere publieksvriendelijke ontsluiting van het geheel, de voormalige ateliers, de droogdokken, de botterwerf en naar de effectieve ontwikkeling van een depotwerking voor varend erfgoed. Door participatie aan het Interreg-project over traditionele maritieme vaardigheden wordt het Oost-Vlaams varend erfgoed op de internationale kaart gezet." Copy and paste of kopiëren en plakken. De vraag is: wat is er tot nu toe gerealiseerd? Aan het eind van vorig jaar en het begin van dit jaar zijn uiteindelijk de graspartijen en de kasseien die gebudgetteerd waren in 2007 en 2008 eindelijk afgewerkt. De leuning rond de droogdokken, voorzien in het budget 2010, dus in 2009, zijn eindelijk eind vorig jaar gegund in de zitting van de deputatie van 23 december aan de bvba Goeminne en Zonen voor een bedrag van 12 500 euro, maar ze staan er nog steeds niet. Nog steeds staan er een beetje scheve Heras-hekwerken om te verhinderen dat er mensen in de dokken zouden tuimelen. Wat is er ondertussen gebeurd met de motorboot die in het kleine dok dreigt weg te rotten? Is er al een geschikte pomp geplaatst zoals ik vorig jaar bij de budgetbespreking ook al vroeg? Of is die hopeloos verloren ondertussen? Wat het depotbeleid betreft, hoe is het met de stockage in de oude zaal Scaldis? De ingestorte vleugel is misschien al opgeruimd, maar hoe zit het met de rest van het gebouw? Zijn er nog gesprekken met de stad Dendermonde om het gebouw eventueel over te nemen? Is de provincie zo bijzonder geïnteresseerd in de overname? Of is het bang afwachten tot ook het dak van het hoofdgebouw, bij gebrek aan degelijkheidstelling instort? En wat moet er dan gebeuren met de inhoud van het depot?

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Van Gucht.

Ik zal nog een tussenkomst laten houden en dan zal ik vragen op de eerste zeven tussenkomsten te antwoorden en dan de volgende zeven ook nog te doen. Dan zal de dag rond zijn denk ik.

Mevrouw Verheirstraeten.

Provinciaal cultuurcentrum Caermersklooster – Algemeen**VRAAG MET BETREKKING TOT DE STAND VAN ZAKEN RESTAURATIE CAERMERSKLOOSTER**

Mevrouw.

Mevrouw Verheirstraeten

Dank u, voorzitter. Jaren geleden heeft de provincie het Caermersklooster aangekocht en ondertussen is er een prachtige tentoonstellingsruimte gecreëerd die op regelmatige basis belangrijke binnen- en buitenlandse kunstenaars binnenhaalt. Maar hoe zit het met de rest van het gebouw? Wat is de stand van zaken met betrekking tot de restauratie? Wat mogen we op korte en lange termijn hier verwachten?

De heer voorzitter

Voilà, meneer Dauwe.

Ah, eerst mevrouw De Padt en dan meneer Franck.

Mevrouw De Padt.

DEBATTEN

Mevrouw De Padt

Dank u, voorzitter. Even heel kort een aanvulling bij de vraag van collega Van Boven. Eerst en vooral wil ik toch benadrukken, ik ben al een aantal malen tussengekomen over dit onderwerp, dat ik het stimuleren van de RFID-systemen een zeer goed initiatief vind. Ik maak er zelf gebruik van en ik vind, in tegenstelling tot wat mevrouw Van Boven zegt, dat het personeel nu echt tijd heeft voor belangrijke dingen, zoals begeleiding en advies. Mijn vraag is ook opnieuw dezelfde als de vorige keer. Ik zie dat het budget nog steeds op 113 000 euro staat. Vorig jaar hadden we elf aanvragen. Hoeveel zijn er dat nu? En is er nog steeds geen noodzaak tot verhoging? Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw De Padt.

Meneer Franck.

De heer Franck

Voorzitter, ik ben natuurlijk niet de meester van de agenda, maar is het eigenlijk niet logisch dat als de deputé nu niet gaat antwoorden, ik mijn vraag over het Caermersklooster nu stel?

De heer voorzitter

Ik wil ook doorgaan tot de laatste vraag.

Als u dat wilt, doen we dat.

We gaan door.

Meneer Dauwe u hebt een paardengeheugen. We weten dat.

Ge gaat nog weten wat de eerste gevraagd heeft. En we gaan door.

Dus op voorstel van de oppositie en aanvaard door de meerderheid gaan we door naar mevrouw Martine Verhoeve.

RESTAURATIE HERSTEL EN ONTSLUITING VAN DE SITE EXECUTIEOORD RIEME-OOSTAKKER

Mevrouw, u hebt het woord.

Mevrouw Verhoeve

Dank u wel, meneer de voorzitter. Meneer de voorzitter, geachte deputatie, collega's. Zoals de meesten onder u weten, ben ik de voorbije jaren tijdens de begrotingsdebatten herhaaldelijk tussengekomen met betrekking tot de site Executieoord Oostakker. Misschien even heel kort schetsen wat er zich het laatste jaar heeft afgespeeld. Inmiddels werd met financiële ondersteuning van het provinciebestuur Oost-Vlaanderen de authentieke deportatiewagon op het Executieoord bewarend gerestaureerd voor de komende generaties als symbool van het lijden en onherstelbaar leed dat de oorlog met zich meebrengt. Op 28 november 2010, dus een paar dagen na mijn tussenkomst hier in deze raad, werd een diefstal vastgesteld op de site van het executieoord. Er gingen duidelijk metaaldieven aan het werk en er werden een beeld, meer bepaald een van de vier leeuwmonumenten van kunstenaar Vindevogel, en bronzen kettingen gestolen. Wat later op het jaar kwamen vandalen langs. Een naamplaatje op een kruis werd gebroken, twee bronzen kettingen losgerukt en de achterdeur van de deportatiewagon opengeschoven. De voorzitter van het herdenkingscomité plaatste ondertussen een slot

op de achterdeur van de deportatiewagon en tevens werd de toegang tot het domein afgesloten met een hangslot aan de binnenkant van de toegangspoort. De site werd echter wel opengesteld voor de plechtigheid op 15 mei en voor Open Monumentendag op 11 september, waar we trouwens nog heel wat bezoekers mochten tellen. Wat eveneens gebeurde ter beveiliging en vrijwaring van deze vrij belangrijke cultuurhistorische monumenten is dat de vier hoofdbeelden en de drie overblijvende bronzen leeuwen in veiligheid werden ondergebracht. Een te nemen maatregel, dus wat er nu best zou gebeuren ter vrijwaring en beveiliging van deze toch wel belangrijke site. Eerst en vooral heb ik begrepen dat dit jaar nog de volledige site, namelijk het executieoord en het munitiedepot, zal worden overgedragen door Defensie aan het Agentschap voor Natuur en Bos. De conciërgewoning die thans niet meer bewoond is, zou toekomstgericht bewoond worden door de welbekende schaapherder en zo zal de ganse site begraaasd kunnen worden door de vele schapen. Het feit dat de conciërgewoning opnieuw zal bewoond zijn, zal ongetwijfeld bijdragen tot een betere bewaking van de site en er zal op die manier regelmatig toezicht zijn. Maar dit zal niet volstaan. Is het bijvoorbeeld niet mogelijk om in overleg met het Agentschap voor Natuur en Bos de toegang tot de site te bemoeilijken door het plaatsen van hindernissen die autoverkeer en fietsverkeer bemoeilijken of verhinderen? Ik denk hierbij bijvoorbeeld aan slagbomen die aan het begin van de verharde toegangsweg tot de site en, in geval de toegangspoort opnieuw wordt opengezet voor het grote publiek, ook daar een slagboom te plaatsen. De zijhekken van de site zouden best gesloten blijven aangezien een toegang en een uitgang volstaan. Het accentueert ten slotte de besloten sereniteit van – laten we dat toch niet vergeten – deze plaats van bezinning. De bunkers zouden eveneens best voorlopig gesloten blijven of eventueel te gebruiken door personeel van het Agentschap voor Natuur en Bos. Wat de beelden betreft, meneer de gedeputeerde, denk ik dat we met de provincie moeten bekijken hoe we dit het best kunnen aanpakken. Persoonlijk denk ik dat de beste oplossing zou zijn dat er mooie kopieën worden gemaakt van de vier hoofdbeelden en de vier bronzen leeuwen. Er werd alvast geprobeerd om offertes op te vragen voor het verwezenlijken van dergelijke kopieën die potentiële metaaldieven zouden ontmoedigen. Maar een van de offertes die reeds werd aangevraagd door de technische dienst van de provincie voor het vervaardigen van een siliconenmal op origineel stuk en het maken van replica's, viel bijzonder duur uit. Dus dit zal denk ik verder moeten bekeken worden. De originele beelden van Vindevogel die ondertussen in veiligheid werden gebracht, zouden best ergens ondergebracht worden zodat deze kunnen tentoongesteld worden aan het grote publiek. Het gaat om prachtige beelden, dat weet u, en het zou jammer zijn om ze nog langer in een hangar te bewaren. Het gaat natuurlijk om grote monumenten, maar ik ben er vast van overtuigd dat er binnen het cultuurpatrimonium van deze provincie mogelijkheden moeten bestaan en ik hoop dan ook dat u hiervoor het nodige zult willen doen. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw. Bij dezen hebt u de evenaar overgestoken. Wij zijn door de helft. Wij gaan nu aftellen. Wij hebben nu 70 tussenkomsten gehad van de 140, dus nu tellen we af, door uw laatste tussenkomst.

Mevrouw Muyshondt zal ons onderhouden.

Archeologie

VRAAG OMTRENT DE ONVERANDERDE WERKINGSKOSTEN VOOR ARCHEOLOGIE EN DE VRAAG DEZE TE VERHOGEN

Mevrouw Muyshondt, u hebt het woord.

DEBATTEN

Mevrouw Muyshondt

Dank u wel, voorzitter. Eigenlijk wil ik mij ervoor verontschuldigen dat ik herval in mijn tussenkomst van vorig jaar, maar spijtig genoeg moeten we toch terug de vraag stellen. Want de werkingskosten voor archeologie blijven onveranderd op 14 000 euro en dit terwijl de archeologische diensten steeds meer moeten presteren, steeds meer opdrachten moeten uitvoeren, meer veldwerk krijgen. Van de Vlaamse overheid krijgen de intergemeentelijke archeologische diensten ook onveranderd 50 000 euro toelage, ongeacht hoe groot hun dienst ook is. Zij kunnen daar een personeelslid mee betalen, maar dus ook deze diensten die drie, vijf of tien of meer personeelsleden in dienst hebben, de som blijft ongewijzigd voor elk van die diensten. Het spijtige is dat ook met de Vlaamse overheid hierover onderhandelen niet mogelijk is. Het is zelfs zo erg dat het bedrag al gedurende vele jaren ongewijzigd blijft zodat ook geen indexaanpassing mogelijk is en dat de lonen van de personeelsleden toch mee blijven stijgen. Daarom zou ik toch nog eens een dringende oproep willen doen aan de deputatie om deze werkingskosten te verhogen zodat zowel KLAD als ADW, die heel goed werk verrichten en onmisbaar zijn voor de gemeenten en voor onze provincie om de nodige opgravingen te doen, verder zouden kunnen werken zonder die dagelijkse angst en die dagelijkse druk van "kunnen we ons personeel behouden, kunnen we blijven bestaan?" Dank u wel hiervoor.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Meneer Waterschoot.

Museum consulentschap en depotwerking

Tussenkomst Erik Waterschoot dus.

VRAGEN MET BETREKKING TOT SUBSIDIE VOOR MUSEUM VAN BOGAERT-WAUTERS EN EVENTUELE VERDERE AFSPRAKEN IN SAMENWERKING MET GENT BETREFFENDE DE VIKINGTIJD

Dat interesseert ons allen.
Meneer Waterschoot, u hebt het woord.

De heer Waterschoot

Dank u wel. Meneer de voorzitter, collega's, in het budget 2011 stond geen subsidie aan de gemeente Hamme voor Museum Van Bogaert-Wauters ingeschreven. Maar in de loop van dit jaar is om een of andere reden een subsidie van 12 000 euro ingeschreven in het budget van 2011 voor de gemeente Hamme bij de verhuis van het museum. Nu in het budget van 2012 staat terug geen subsidiebedrag vermeld. Niet voor de gemeente Hamme, maar ook niet voor Museum Van Bogaert-Wauters. Dit museum is vooral een Gallo-Romeins museum, maar bezit ook een unieke verzameling uit de Vikingtijd. Van de cultuurbeleidpromotor van Hamme vernam ik dat begin november dit jaar dit privé-museum gevestigd in de Museumstraat in Hamme overgebracht wordt naar een gemeentelijk pand in de Sint-Jansstraat te Hamme. Nu mijn vragen: is de verhuis van Museum Van Bogaert-Wauters niet reeds begonnen? Is de subsidie van 12 000 euro bestemd voor het gemeentebestuur van Hamme voor het ter beschikking stellen van het pand of voor de verhuis van Museum Van Bogaert-Wauters? Is deze subsidie reeds aangevraagd of uitbetaald? En zijn er gesprekken gevoerd tussen de provinciale dienst Cultuur en afgevaardigden van het museum Van Bogaert-Wauters of met afgevaardigden van het gemeentebestuur van Hamme betreffende een mogelijke tentoonstelling van bepaalde museumstukken uit de

Vikingtijd en het pand te Velzeke of in het depot bij de provinciale erfgoedzaal? Waarom is er geen subsidie voorzien voor 2012? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Waterschoot.

Podiumkunsten

Meneer Franck.

VRAAG NAAR DE VERHOGING SUBSIDIE VZW BALLEET VAN VLAANDEREN, ALSOOK VRAAG NAAR EVENTUELE FACILITERENDE TAAK VOOR DE PROVINCIE

Meneer Franck.

De heer Franck

Dank u. De toekomst van het Ballet van Vlaanderen is onduidelijk. Volgens de plannen van minister van Cultuur Joke Schauvliege zal het ballet in 2013 volledig opgaan in de vzw Opera van Vlaanderen en zal het eigenlijk in het slechtste geval slechts nog een ondersteunende rol krijgen bij opvoeringen door de Opera van Vlaanderen. Dit tot grote spijt van nogal wat cultuurliefhebbers die het belang van het Ballet van Vlaanderen kennen en vrezen dat het ballet binnen zeer korte tijd zal verdwijnen. De provincie Oost-Vlaanderen steunt het ballet. In de vorige jaren stelselmatig minder. In 2012 een klein beetje meer. Ik heb in een vorige tussenkomst aangetoond dat het belangrijkste speelplatform van het Ballet van Vlaanderen in Antwerpen ligt, op het Eilandje, en dat Oost-Vlaanderen zeer karig bedeed wordt met opvoeringen. Ook in 2012 is er slechts één voorstelling in Gent geprogrammeerd. De reden daarvoor is dat er geen geschikte zaal is in Oost-Vlaanderen. Het platform van de Opera van Gent voldoet niet en ook het podium in het Capitole is ondanks vele verbouwingen te klein voor de meeste producties. Mijn vraag is of de provincie Oost-Vlaanderen in dezen niet proactief op zoek moet gaan, samen met andere partners uiteraard, naar een geschikte zaal voor onder andere balletvoorstellingen. Kan er bijvoorbeeld niet bekeken worden of een hal in Flanders Expo niet in die mate kan aangepast worden op een tijdelijke manier om gedurende een bepaalde periode onderdak te bieden aan producties van het Ballet van Vlaanderen of andere ensembles? Anderzijds wordt Gent eigenlijk wel goed bedeed door de provincie, van daaruit vraag ik eigenlijk ook of de provincie niet een keer een round up kan maken van leegstaande gebouwen in andere steden. Dat zou de cultuurspreiding ten goede komen. Ik denk dat in Aalst en Dendermonde zeker een aantal fabrieksgebouwen leegstaan. Die zouden eventueel kunnen, mits een aantal partners en mits een aantal aanpassingen zeer goed kunnen gebruikt worden. Ik denk dat dit een taak is van de provincie om daarin op zoek te gaan en proactief te zijn. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Mevrouw, ja, over het ballet.

Mevrouw Muyshondt

DEBATTEN

Ja, over het ballet. Ik zou hier graag toch even een woordje uitleg of ondersteuning naar mijn collega geven, omdat ik inderdaad ook in vorige jaren altijd gepleit heb voor een verhoging van de subsidie naar het Ballet van Vlaanderen. We weten dat er inderdaad slechts een kleine return is naar de provincie Oost-Vlaanderen, maar dat het corps de ballet zo groot is en de producties zo groots zijn, dat er, zoals collega zegt, geen geschikte zalen zijn. Gent en Antwerpen zijn eigenlijk een operahuis. Zij zijn nu door minister Schauvliege eigenlijk gedwongen om samen te werken met het ballet. Laat ons wel wezen, de opera is geen vragende partij daarvoor. Zij zien dat liever niet gebeuren. Zij willen hun podium liefst niet delen, noch met het ballet noch met iemand anders. Het is zelfs zo dat ook hun orkest er eigenlijk weigerachtig tegenover staat om ondersteuning te geven aan het ballet, terwijl dat juist een kostenbesparend iets zou zijn. Dus er zijn heel wat raden van bestuur geweest, zowel bij de Opera van Vlaanderen als bij het ballet. Er is over en weer gepraat geweest met de minister van Cultuur, uiteraard. En het is wel zo, laat ons dat ook even duidelijk stellen, dat de Opera van Vlaanderen het ballet niet zal opslokken. Dat is toch wel duidelijk gesteld ook door de minister van Cultuur. De eigenheid blijft bewaard. In hun programmering zijn zij gelukkig tot nu toe wel zelf baas, maar er zal een soort synergie moeten zijn tussen die twee culturele huizen. Laat het ons zo zeggen. In de eerste plaats is dit bedoeld om kosten te besparen, en daar hebben zowel de Opera van Vlaanderen als het Ballet van Vlaanderen grote vraagtekens bij. Het is nog altijd niet aangetoond dat die dichte samenwerking of die verdichting of die versmelting of hoe je het ook zou willen noemen, 'fusie', dat woord mogen we niet gebruiken van de minister, hoewel het eigenlijk toch wel een soort fusie is, maar uit niets blijkt dat dit kostenbesparend zou zijn. En dat vinden wij, zowel van de kant van de opera als van de kant van het ballet, juist het spijtige. Waarom kan er niet op een andere manier ondersteunend gewerkt worden? Nu wordt alleen maar door de minister gesproken over het verlieslatende ballet, terwijl ook de opera verlieslatend is. Maar dat wordt nooit gezegd. Ik weet: de Opera van Vlaanderen heeft gedurende 20 of 25 jaar heel veel stormen moeten doorstaan. Ik zou het verschrikkelijk vinden moest de opera verdwijnen, moest het ballet verdwijnen, want het zijn dragers van cultuur. Misschien niet naar de grote massa, maar ze hebben toch wel een heel grote culturele taak. Daarenboven, het Ballet van Vlaanderen heeft haar inkomsten uit het buitenland. Zij houdt winsten over aan haar buitenlandse reizen, aan Japan, aan New York, aan Londen, houden zij over. Alleen hier in België is het een beetje verlieslatend omdat zoals u ook weet het Eilandje een groot podium maar slechts een kleine zaalbezetting heeft. Sommige producties moeten ze in de Opera brengen omdat daar zo veel kosten mee gemoeid zijn en dat zij wel een klein beetje return moeten hebben van de grote operazaal. Gent, waarom Opera Gent? Opera Gent zegt: wij gaan onze programmering en onze tickettering niet aanpassen aan het ballet. Wij zeggen: die en die en die productie op die en die en die dagen. En als er overschot is van dagen, dan mag het ballet komen. Maar voor een ballet is het nog belangrijker. Vandaag voeren zij de Notenkraker op en morgen zitten zij met een moderner werk. En dan zouden ze binnen veertien dagen of drie maanden weer terug die Notenkraker moeten doen. Zo zit dat eigenlijk niet in elkaar. En dat is de grote moeilijkheid. Ik vind het van meneer Franck wel een zeer goed idee dat misschien onze provincie eens tot taak zou krijgen uit te zoeken: wat is er hier in Oost-Vlaanderen beschikbaar aan grotere zalen waar een orkest en een corps de ballet kan optreden? Ze verdienen het meer dan dubbel. En ook de mensen van Oost-Vlaanderen komen zo dicht bij het Ballet van Vlaanderen. Terwijl er soms gezegd wordt: dat is van Antwerpen. Maar dat is niet waar, het is zowel de Opera van Vlaanderen als het Ballet van Vlaanderen. Tot zover wilde ik even tussenkomen.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw.

Meneer Franck.

VRAGEN OVER DE SUBSIDIE OMTRENT DE VZW TREATY OF GHENT. PROVINCIAAL BELANG, ZICHT OP ACTIVITEITEN EN TE BETALEN BIJDRAGE

Meneer Franck.

De heer Franck

Dank u. Er is een budget van 7 500 euro, voorzien voor de herdenking van het Verdrag van Gent. In 1814, eigenlijk 1815, werd een oorlog tussen de jonge Verenigde Staten van Amerika en Engeland beëindigd. Het verdrag hierover werd op neutraal terrein, namelijk in Gent bekrachtigd. Ironisch genoeg is de laatste veldslag tussen Amerika en Engeland een maand of twee na ondertekening van het verdrag nog gebeurd. Er was geen internet of gsm. Ik ben er 100 procent van overtuigd dat de Gentenaar en bij uitbreiding de Oost-Vlaming niet weet wat het Verdrag van Gent betekent. We zouden de proef eens moeten doen: in de Veldstraat ter hoogte van de C&A voor de herdenkingsplaquette 100 passanten vragen waarom deze plaquette aan de muur hangt. Ik ben ervan overtuigd dat 99 mensen het antwoord schuldig blijven en de ene die het wel weet, zal ofwel iemand van de provincieraad zijn ofwel een van de bijna 100 leden van Algemene Vergadering van de vzw The Treaty of Ghent. Voor de stad Gent is de herdenking uiteraard de mogelijkheid om zich op de kaart te zetten. Of wij daarmee nu echt heel bekend zullen worden in Amerika en Engeland, daar zet ik mijn vraagtekens bij. Maar de stad Gent kent natuurlijk ook wel de regiomarketing. Voor hen is het heel belangrijk; ik denk dat het voor Oost-Vlaanderen iets minder is. Vandaar de vraag: wat is het belang voor Oost-Vlaanderen bij deze herdenking? Een bedrag van 7500 euro voor 2012, is dat een goed besteed bedrag? Ik zou aanraden dat de vzw de site een keer bijwerkt, want tot nu toe zijn de enige activiteiten die op de site staan twee recepties. Wat krijgt de provincie hiervoor in de plaats? Wat is het bedrag dat in 2013 zal geëist worden voor de provincie? Wat in 2014? En als ze slim zijn, want het verdrag is eigenlijk getekend 1815, wat gaan we moeten betalen in 2015? Het doet mij een klein beetje pijn, een klein beetje de poujadist uit te hangen, député excuseer, ...

De heer voorzitter

Doe maar gewoon, meneer Franck.

De heer Franck

Ik zie dat bijvoorbeeld de Vieze Gasten een beetje minder geld krijgen, het Straattheater krijgt een beetje minder geld, Kunst in Huis krijgt een beetje minder geld. Allez, als ik zo een beetje de platte uithang dan zeg ik: men neemt van projecten die mij zeer dierbaar zijn geld af, voor wat uiteindelijk?

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Franck. Ge komt nog aan het woord.

Meneer Schollaert.

Geschiedenis

VRAGEN MET BETREKKING TOT HET BUDGET TER SUBSIDIËRING VAN DE VERENIGING LAND VAN AALST

DEBATTEN

Een oratio pro domo dus.
U hebt het woord.

De heer Schollaert

Dank u voorzitter. De vereniging Het Land van Aalst, gesticht in 1941, verricht uiterst belangrijk werk op geschiedkundig gebied over het oude graafschap Land van Aalst, een gebied tussen Schelde en Dender. Reeds 63 jaar geeft deze vereniging een driemaandelijks tijdschrift uit over het ganse Land van Aalst, maar vooral toegespitst op het gebied tussen de Dender, Aalst en Geraardsbergen. Ze zijn een belangrijke bron van wetenschap en een factor in de regionale geschiedenis van de Denderstreek. Op dit ogenblik loopt er in Aalst een tentoonstelling over de architectuur van de Verlichting. Dat is architectuur die zich afspeelt in de tweede helft van de achttiende eeuw. En dat de provincie ook zeer belang aan hecht aan dit onderwerp, blijkt uit het feit dat de dienst Cultuur ook een kleine cultuurhistorische uitgave uitgaf over het onderwerp, waarvoor grote dank aan de deputatie. Nu mijn vragen in verband met dit onderwerp. In het verleden ontving deze vereniging of de groepering van deze vereniging een provinciale ondersteuning voor hun werkingskosten. Mijn vraag is dan ook: is er in het budget 2012 ook een subsidie voorzien aan het verbond? Ten tweede: is er een wijziging in positieve of negatieve zin ten opzichte van 2011? Of is het voorziene budget in 2012 gelijk gebleven aan de subsidie in 2011? Een derde en laatste vraag: hoeveel ontvangt het verbond als subsidie en op welke wijze ontvangen de negen deelverenigingen subsidie? Met andere woorden, hoe wordt het geld verdeeld onder de negen verschillende verenigingen die deel uitmaken van het verbond? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Schollaert.

Meneer Franck.

Velzeke

VERANTWOORDING MEERPRIJS DERDE VLEUGEL VAN VELZEKE

U hebt het woord. Meneer De Loor is er niet.

De heer Franck

Jammer. Collega's, in de raad van juni werd het bedrag voor de bouw van de derde vleugel van het pand in Velzeke door deze raad goedgekeurd. Het bedrag werd geplafonneerd op 4 miljoen euro. Dat betekende een netto prijs van 2,6 miljoen euro, en daar komen een aantal meerprijzen, erelonen, btw bij. Dan komt men uit op 4 miljoen euro. Nu zie ik dat men in het budget reeds een meerprijs van 300 000 euro voorziet. Nog voor er eigenlijk een eerste spadesteek gestoken is, nog voor de eerste steen gelegd is, deputé, krijgen wij al een meerprijs van 300 000 euro. Mijn vraag is: zit dat in die prijs van 4 miljoen euro of komt dat erboven? Tweede, en dat is een stokpaardje van mij, wij geven een heel slecht signaal aan aannemers, aan ontwerpers, aan weet ik wat allemaal: "Als men werkt voor de provincie, mag men er altijd 10% bij doen."

De heer voorzitter

Blijf bij de micro voor uw laatste tussenkomst over cultuur.

Caermersklooster

HOE ZAL HET VOORZIENE BEDRAG WORDEN BESTEED? WANNEER ZAL DE RESTAURATIE KLAAR ZIJN? EN WELKE ZAL DE BESTEMMING ZIJN VAN DE GERESTAUREERDE DELEN?

Meneer Franck.

De heer Franck

Dat was eigenlijk aansluitend op de tussenkomst van mevrouw Verheirstraeten. Die komt eigenlijk op hetzelfde neer. Het gaat over een bedrag 3 950 000 euro, dat nu voorzien is. De vraag is eigenlijk: gaat dat over een vleugel of gaat het over verschillende vleugels? Is er zicht op wanneer dat zal gedaan zijn? Dat is de tweede vraag. En de derde vraag ook: kan men niet een aantal zaken – dan kijk ik ook naar collega Beke – nu reeds gebruiken? Ik denk dan vooral aan de binnenruimte die denk ik, mits een aantal aanpassingen, kan gebruikt worden voor het Filmfestival van Vlaanderen, film in de open lucht of voor het Festival van Vlaanderen. Ik denk dat dit iets is dat moeten bekeken worden zodanig dat het gebouw dat er nu vijftien jaar voor een groot gedeelte vervallen staat, ook voor een stuk kan hergebruikt worden, behalve voor tentoonstellingen en restauraties.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Meneer gedeputeerde. Veertien tussenkomsten, waarvan twee grote algemene tussenkomsten, en dan veel details. We rekenen op u.

U hebt het woord.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, ik dank u wel. Dames en heren, beste collega's, dank voor uw stuk voor stuk – zoals meneer De Buck mij zojuist kwam zeggen – zeer interessante tussenkomsten betreffende de culturele werking van onze provincie.

Ik zal beginnen met de eerste tussenkomst van onze collega Luc Lampaert betreffende de provinciale ondersteuning voor de Wereldoorlog I. Kunnen wij hopen dat Oost-Vlaanderen dat ondersteunt bijvoorbeeld door publicaties en dergelijke? Ik ben het, beste collega, met u volkomen eens dat ook die Oost-Vlaamse initiatieven ondersteuning moeten krijgen. Een aantal projecten is door de provincie reeds in gang gezet. Ik denk bijvoorbeeld aan de heropbouw van een stuk 'dodendraad' in Boekhoute te Assenede, heel belangrijk. Significant voor de activiteiten in de Eerste Wereldoorlog in onze provincie. De redactie van een wetenschappelijke publicatie daarover en de ontwikkeling van een educatieve tentoonstelling over deze bijzonder gevreesde dodendraad. In het Land van Waas zijn de erfgoedcellen inmiddels betrokken bij dit provinciaal initiatief over die dodendraad. Ook heeft in het erfgoedhuis van Nazareth ondertussen een verkennend gesprek plaatsgevonden met betrekking tot de initiatieven die de projectvereniging Platform omgeving Leie en Schelde in het vooruitzicht plaatst. Terecht hebt u het aangeduid en dat doet mij bijzonder genoeg, de bijzondere situatie die de martelaarstad Dendermonde helaas bekleedt. Mijn vriend en eerdere gedeputeerde Ivan Verleyen zal mij in dit project volkomen bijstaan als Dendermondenaar. Het is inderdaad zo dat onze provincie ook de gebeurtenissen van de Eerste Wereldoorlog in de Denderstad met bijzondere belangstelling zal opvolgen en

DEBATTEN

ondersteunen. Onze provinciale dienst Erfgoed is intussen van wal gestoken met het betrekking tot het opvolgen van diverse initiatieven. De dienst Erfgoed zal actief een coördinatietaak opnemen en alle ondersteuningsmogelijkheden onderzoeken. Daarvoor zal nauw samengewerkt worden met het Vlaamse projectsecretariaat voor de Eerste Wereldoorlog. Ik kan u al vast mededelen dat de dienst Erfgoed voorbereidende gesprekken voert met het oog op de organisatie van een studiedag in het voorjaar van 2012. Ondersteuning van de publicaties over de Eerste Wereldoorlog? Ik zou zeggen, ongetwijfeld behoort het zeker tot de mogelijkheden, sponsoring, aankoop van publicaties, hoe dan ook, zelf uitgeven. De aandacht zal daarbij in de eerste plaats gaan naar publicaties die het lokale niveau overstijgen. Voor regionaal georiënteerde initiatieven kan nagegaan worden of samenwerking met het provinciebestuur nuttig en wenselijk is. Ik moet u wel zeggen dat het een project is dat eigenlijk in de volgende legislatuur zal vallen. Dus we kunnen ons eigenlijk niet volledig binden. Wij zetten het project op stapel en het spreekt voor zich dat in de komende twee jaar duidelijk zal worden welke initiatieven met regionale uitstraling of met een onmiskenbaar voorbeeldgehalte uit de startblokken komen en ondersteund kunnen worden.

De tweede tussenkomst, voorzitter, die ik me goed herinner, was die van mevrouw Maria Verheirstraeten over Oost-Vlaamse streekproducten en het promoten van deze producten. Uw vraag, achtbaar raadslid, is: wat brengt de toekomst? Er is door EROV inderdaad een heuse beleidsnota voor de komende acht jaar uitgewerkt. Het moet beter kunnen, sturend en innoverend, flexibeler naar toetredingsvoorwaarden voor bedrijven. Verscheidene collega's hebben dat in de loop van de laatste maanden aangekaart. Allianties met sectorverenigingen, meer aantrekken van congressen, productpresentaties, recepties, enzovoort. De culturele poot die mee uitgebouwd wordt evenals de sociale invalshoek die aanleunt op de acties Social Profit, sociale economie van de EROV en van het provinciebestuur. En dat is de globale vernieuwing die EROV voor ogen heeft voor het komende jaar. Bepaalde investeringen zijn nodig. In de eerste plaats in het kader van de voedselveiligheid in het gebouw. Afzonderlijke bergruimten worden nu, mag ik zeggen, in orde gebracht en bemeubeld. Na tien jaar zijn die inderdaad aan vervanging toe. De initiële investeringen zijn dit jaar bovendien afgeschreven en een investeringsprogramma wordt dan ook uitgewerkt. Een stuurgroep, waarvan de bestuurders van de EROV, er zijn verscheidene van hen hier aanwezig, als raadsleden deel uitmaken, begeleidt het project Groot Vleeshuis en brengt advies uit aan het directiecomité onder leiding van onze directeur, de heer De Steur. Wat zijn de toetredingsvoorwaarden? Dat was een deel van uw vraag. Wel, het reglement toetredingsvoorwaarden, recent is dat op het directiecomité besproken. Op donderdag 24 november 2011, dat is morgen, wordt een voorstel tot wijziging aan de raad van bestuur voorgelegd dat hierop neerkomt: 1. Het doel is zo veel mogelijk streekproducten op te nemen. 2. De toetredingsvoorwaarden worden versoepeld. Weliswaar A. Met behoud van erkenning van de stichtende leden, dus de mensen die daar altijd hun producten hebben tentoongesteld behouden hun status. B. Met zin voor realiteit op het vlak van commercieel aanbod. Men kan moeilijk vijf hespenfabrieken daar promoten op het gevaar af dat niemand nog tevreden is over de bedrijven en dat zij eventueel het Groot Vleeshuis verlaten. C. Men moet ook oog hebben voor het behoud van de pps-regeling. De bedrijven moeten uiteraard een zekere financiële bijdrage betalen, een instap- en uitbatingskost. De toetredingsvoorwaarden worden versoepeld door het voorzien van 1. Een proefperiode van maximum drie maanden. 2. Een tijdelijke inschrijving, bijvoorbeeld seizoensartikelen kunnen nu tijdelijk opgenomen worden. Iets kan een seizoensgebonden product zijn. Dat zou nu theoretisch kunnen. 3. Starters kunnen opgenomen worden zodra zij twee jaar gestart zijn. Vroeger was dat drie jaar en met een gunstige financiële regeling. 4. Bieren op fles, heel belangrijk, kunnen toegelaten worden tot maximaal tien bieren. Als men er allemaal een keer van proeft, goed. Thans zijn reeds vijf bieren op vat aanwezig. Het aantal hiervan zal verdubbeld worden. Ik kan dus niet genoeg benadrukken dat er naar evenwicht dient gestreefd te worden. Alle aanvragen zijn welkom. Ze zullen door de stuurgroep worden bekeken, behandeld en aan het directiecomité voorgelegd.

U hebt de vraag gesteld, trouwens ook een andere collega, over de situatie van het sanitair. Welnu, het sanitairblok in het Groot Vleeshuis is eigenlijk niet van ons. Met andere woorden, het is niet vervat in onze huurovereenkomst met de stad. Het wordt beheerd door de stad zelf in het kader van haar beleid inzake publiek sanitair. Wij hebben daar in zekere zin een toezicht op. Wij staan een beetje voor het onderhoud. Wij willen alles doen wat mogelijk is om het sanitaire blok rein te houden. Daar zijn inderdaad klachten over. Wij hebben daarover een zeer goed gesprek gehad, een week of drie geleden, met de bevoegde schepen Peeters, die in de mate van het mogelijke beloofd heeft daar onmiddellijk wat aan te doen. Wij hebben onze dienst Monumentenwacht op vraag van de stad ernaartoe gestuurd om het dak en de belendende percelen te controleren op het gebied van doorsijpelend vocht enzovoort. Maar het blijft een probleem, temeer ook omdat mensen, zwervers mag ik toch wel zeggen, zich in dat sanitair ophouden overdag. Het is daar warm en knus en dat veroorzaakt een zekere overlast. Daar zijn recent een aantal schriftelijke klachten over binnengekomen die we overgemaakt hebben aan de heer burgemeester. Wat zijn de algemene verfraaiingwerken? Ik herhaal het nog een keer. Met schepen Peeters, bevoegd voor Facility and Management van de stad, werd de zaak besproken en tot onze voldoening hebben we een zeer positief antwoord gekregen. In het kader van de meerjarenplanning van de stad Gent 2012/2013 zal de definitieve dakrestauratie en het weghalen van de klimop langs de buitenzijde aan de kant van de Leie gebeuren. Ik heb u ook al gezegd dat onze dienst Monumentenwacht gevraagd is een expertiseslag op te stellen en dat is intussen klaargekomen.

De volgende vraag betreft een tussenkomst van mevrouw Lena Van Boven over het bibliotheekbeleid. Ik denk aangevuld door de vraag van onze collega Caroline De Padt. Inderdaad RFID, spreek ik het goed uit? In combinatie met de zelfuitleenbalie kan in eerste instantie het manueel inschatten van materialen door bibliotheekmedewerkers geheel of gedeeltelijk worden vervangen. De gebruiker kan dan zelf in alle ernst de boeken bekijken en doen wat hij denkt te moeten doen. De invoering van de technologie moet vooral leiden tot het herdenken van de werkprocessen in de bibliotheek en een reorganisatie. Het kan niet de bedoeling zijn om de gebruiker aan zijn lot over te laten en ondertussen gewoon achter de schermen verder te werken. Absoluut niet. RFID kan net een instrument zijn om de kernopdracht van een openbare bibliotheek beter op te voeren. Die kernopdracht is niet het uitschalen van boeken, maar het voorzien in de behoeften van de burger aan ontspanning en informatie. En door de introductie van dat systeem met de onuitsprekelijke naam komt er tijd vrij voor de informatiebemiddelende functie van de bibliothecaris. U zult zeggen: men kan aan de balie bij het inbrengen of uitschrijven van boeken geen praatje meer slaan. In de mate dat men dat vroeger al kon doen, dat is daar niet de plaats voor. Maar nu zal men dat wel kunnen doen doordat die mensen die in de bibliotheek rondwandelen, als het ware, wandelende gidsen zijn die op vragen van de bibliotheekgebruikers kunnen ingaan en hen ter plaatse naar de betreffende gondel of locatieplaats kunnen voeren. Een vraag die u gesteld hebt, is ten dele juist, daar hebt u een punt in. Dat is dat men door het automatisch scannen van boeken niet altijd onmiddellijk kan nagaan wat de kwaliteit is van het ingebrachte boek. Met andere woorden: of het niet beschadigd is. Ik moet u daarop zeggen: 1. Ik heb zelf vroeger ook altijd in mijn jeugd aan de balie gezeten. Wanneer iemand bladzijden uit een boek scheurt, dan kan men dat ook niet zien wanneer men het manueel in ontvangst neemt, of men heeft daar de tijd niet voor. 2. Mocht het zijn dat boeken werkelijk beschadigd zijn, dan kan men nadien, via dat systeem, nog altijd zien wie de laatste gebruiker was. Goed, u weet, onregelmatigheden zijn altijd mogelijk, maar ik denk dat het systeem belangrijk is. Bibliotheken die RFID zelf aan de balie introduceren, vervangen hun gewone uitleenbalie door een informatiebalie, waar men dus verder kan werken en op die wijze wandelende informatiemedewerkers, men noemt dat wims meneer de voorzitter, alles is hier een afkorting – wandelende informatiemedewerkers. Dat betekent dus dat de medewerker niet langer achter de balie zelf zit, maar in de bibliotheek rondloopt en proactief bezoekers aanspreekt. Men zou kunnen zeggen dat bibliotheken hightech gebruiken

DEBATTEN

om meer hightouch te zijn. Technologie wordt zo een middel om meer aandacht te kunnen besteden aan het menselijke aspect.

Mevrouw Caroline De Padt, u hebt in het verleden en nu de nadruk gelegd op het belang van streekgericht bibliotheekbeleid. U weet dat onze provincieraad reeds op 19 mei 2010 het subsidiereglement betreffende het toekennen van subsidies voor integreren RFID bij de bibliotheken heeft goedgekeurd. Artikel 6 van het reglement, waar u mee hebt gestemd, beperkt de impulssubsidie tot vijftig procent van de geraamde kostprijs voor het installeren van een dergelijk systeem met een maximumbedrag van 10 000 euro, wat relatief een heel hoog bedrag is, gelet op de omvang van de kosten. In 2010 werd op dit artikel in totaal 113 000 euro ingeschreven en elf gemeenten hebben vorig jaar de impulssubsidie van 10 000 euro gekregen. Dit jaar, 2011, werd opnieuw een bedrag van ook 113 000 euro ingeschreven en tot op heden dienden zes gemeenten een aanvraag in. En de aanvraagperiode is intussen voor dit jaar afgesloten. Het zal dus beperkt zijn tot zes gemeenten. Voor 2012 wordt volgens onze diensten geen grote stijging van het aantal aanvragen verwacht. Volgens ons zou het voorziene budget dan ook ruimschoots moeten voldoen.

De vraag, meneer de voorzitter, van collega Annick Willems naar de evaluatie in verband met het gevoerde bibliotheekbeleid. Ik kan het volgende zeggen. De ondersteuning van de samenwerking tussen openbare bibliotheken kadert in de opdracht van decretaal lokaal cultuurbeleid van de provincies om een streekgericht bibliotheekbeleid uit te voeren conform artikel 13. En daarom ligt de focus van het streekgericht bibliotheekbeleid in Oost-Vlaanderen op twee elementen. 1. De uitbouw van een provinciaal bibliotheeksysteem. 2. De ondersteuning van de regionale samenwerking. Onze provincie Oost-Vlaanderen ondersteunt sinds 2003 de samenwerking tussen de openbare bibliotheken via een subsidiereglement. Dat reglement werd goedgekeurd in de provincieraden van 10 december 2003 en gewijzigd op 21 januari 2009. Elk samenwerkingsverband ontvangt een forfaitair bedrag per inwoner van degenen die in dat samenwerkingsverband zitten. Oost-Vlaanderen telt op dit moment negen regionale samenwerkingsverbanden. Elke bibliotheek maakt deel uit van een van deze negen samenwerkingsverbanden. En elk van die verbanden beschikt over een eigen juridische structuur conform het decreet van de intergemeentelijke samenwerking, behalve dan de filiaalwerking van het grote Gent. En daarmee bekleedt de provincie Oost-Vlaanderen een unieke positie in het Vlaamse bibliotheeklandschap. Op 21 januari 2009 heeft de provincieraad een bijzondere regeling goedgekeurd voor de stadsbibliotheek van Gent. Dus de filiaalwerking van die stadsbibliotheek werd erkend als regionaal samenwerkingsverband en daarmee heeft zij ook recht op ondersteuning. En de regionale samenwerking tussen openbare bibliotheken heeft tot doel om door middel van schaalvergroting de doelmatigheid, de doeltreffendheid van de bibliotheekvoorzieningen in het werkgebied sterk te vergroten en zo te streven naar kwaliteitsverhoging van de geboden dienstverlening. In de periode 2004-2008 werd er voornamelijk samengewerkt rond ervaringsuitwisseling, wetenschappelijke promotie, uitbreidingsactiviteiten en opleidingen. Een aantal van die verbanden toonden zich daarbij van hun meest creatieve kant door het organiseren van zeer originele en succesvolle projecten. Het waren stuk voor stuk concrete projecten met resultaat op korte termijn. En de meeste van deze projecten waren eenmalig, maar enkele samenwerkingsverbanden begonnen ook langer lopende projecten te organiseren, bijvoorbeeld rond leesbevordering, langer lezen voor peuters, van de, interlokale vereniging Zovla. Vanaf 2008 vond er een verschuiving plaats van eenmalige projecten naar langer lopende projecten. Daardoor kwam ook een groter deel van de structurele middelen vast te liggen. In 2010 en 2011 hebben verschillende van die verbanden zich beraden over de toekomst. Door middel van SWOT-analyse en brainstorming sessies hebben ze geprobeerd zich een beeld te vormen van waar ze naartoe willen met hun samenwerking. Deze denkoefeningen hebben bij enkele van die verbanden geresulteerd in meerjarige beleidsplannen met concrete doelstellingen. Tussen de regionale verschillen door is er een gulden draad waar te nemen in die plannen. Elk samenwerkingsverband formuleerde het voornemen om in de toekomst nog meer

structureel samen te werken. Daarbij werd er ook naar samenwerking en afstemming gezocht op de functies die nu nog volledig lokaal gebeuren.

Collega Van Gucht. Indien mijn papieren niet in de war zitten, dan heeft hij een tussenkomst gedaan over de situatie in het hem zo aan het hart liggende Baasrode, deel van de mooie stad Dendermonde. U weet collega's, dat de Raad van State zich in 2001 heeft uitgesproken voor de bescherming, in die zin dat op de wettelijke bescherming als dorpsgezicht, de oude scheepssite met vijf monumenten niet ongedaan werd gemaakt, maar in tegendeel definitief was. Ons bestuur heeft dan ook alle voor handen zijnde middelen correct ingezet om de site niet enkel in stand te houden, maar ook te ontwikkelen tot wat wij vandaag zouden noemen een site voor het varend erfgoed. Er werd een masterplan opgesteld, een gedetailleerd ontwikkelingsconcept, de houten loods werd volledig gerestaureerd, bedaking, waterafvoer, ramen van de ateliers van plaatwerk werden gerestaureerd, nieuwbouw werd gerealiseerd op de plaats van de vroegere bouwvallige woning. Dat betekende een flinke investering, ook voor het budget van onze provincie, waarvoor een beroep kon worden gedaan op subsidies van Vlaanderen en van Europa, Interreg-subsidies. Sindsdien is er al heel veel meer gerealiseerd. Misschien zijn sommige zaken niet zo spectaculair als andere, maar daarom niet minder belangrijk. Ik denk bijvoorbeeld aan de terugkeer van het uiterst waardevolle archief, dat in de site van Damme was opgeslagen. Dat was in het nationaal scheepvaartmuseum van Antwerpen en dat is terug naar ons gekomen. Wij denken aan gezondmaking van de vervuilde terreinen. Dat was niet niks. OVAM heeft dat moeten saneren. En van vuiligheid gesproken, er zat een beetje in de grond. Drie: wij denken aan de aanleg van een gekasseid wandelpad. Dat is heel duur geweest. De bezoekers hoefden niet meer in de modder te lopen. Alle belangrijke elementen kunnen betreden worden en zijn met elkaar verbonden. Ik denk ten vierde aan de plaatsing van de infopanelen met duidelijke uitleg van wat er op de site gebeurt. Ten vijfde: voor de instandhouding en beveiliging van de site werden nieuwe poorten geplaatst, ter vervanging van de oude bouwvallige poorten. Ingegooide ruiten werden vervangen. De groenaanleg samen met spoor twee, moet ik zeggen, is toch op een bijzonder bekoorlijke wijze hersteld. En iedere week maakt Monumentenwacht Varend Erfgoed, die ter plaatse gehuisvest is, een rapport op. Ik moet u zegen dat in het grote droogdok recent een nieuwe ijzeren trap geplaatst werd, gemaakt door de VDAB en nog voor het einde van het jaar zullen inderdaad – u hebt het terecht gezegd – rond de twee droogdokken veilige leuninggen worden geplaatst en kunnen uiteindelijk de lelijke Heras-hekken waarop u doelt worden vervangen. Dat zal de aantrekkelijkheid voor het publiek ten zeerste verhogen. Nieuwe initiatieven geschieden niet altijd op zo spectaculaire wijze. Maar belangrijk voor het museum zijn de wetenschappelijke registratie van de museale collectiestukken. Aan de hand van die registratie kan de toestand van die collectiestukken worden bekeken en kan er een plan voor hersteld restauratieonderhoud ingevoerd worden. Het is ook de basis voor de verdere ontsluiting van de site, het online via het internet beschikbaar maken van alle elementen. Ik wil u ook nog zeggen dat wij rechtstreeks en onrechtstreeks hebben bijgedragen tot de uitgave van een aantal prestigieuze boeken over de scheepsbouw en over de scheepsbouwtechnieken en andere boeken, u kent dat allemaal. Via specifieke thematentoonstellingen hebben we getracht het publiek daarvoor warm te maken. Vernieuwde opstellingen in het museum en ook deelcatalogussen. Wat staat er nu volgend jaar op het programma? De aanleg van de binnencourt achter het museum. Daarvoor zijn specifieke kredieten in het budget 2012 ingeschreven. Ten tweede de vernieuwing van het schrijnwerk in het gebouwtje van de modelbouwafdeling. Ten derde de restauratie van de oude werf toiletjes. Spectaculair die werf toiletjes, een aantrekkingspool op zichzelf. En ten vierde de vernieuwing van het dak boven het compressorenkot waarvoor de kredieten ook in het budget beschikbaar zijn. Ik wil dus zeggen dat wij in de mate van het mogelijke zo veel subsidies als we enigszins kunnen aan de uitbouw van het centrum voor varend erfgoed hebben gegeven. Wij zijn ervan overtuigd dat wij niet alle provinciale middelen naar Baasrode schuiven, maar wij hebben ons best gedaan, met dank aan de provincieraad.

DEBATTEN

Voorzitter ik denk dat de volgende tussenkomst van mevrouw Verheirstraeten was inzake het Caermersklooster. En dat onze collega Rik Franck op dat punt eveneens is tussengekomen. Misschien kan ik beginnen met de vraag van mevrouw Verheirstraeten: wordt de vleugel nu prioritair aangepakt? Ja. Maar het kan niet vroeger klaar zijn dan 2014/2015. Wat gebeurt er? Wel, gelijkvloers waar voorheen het refter was en de eerste verdieping waar voorheen de bibliotheek was, zullen gebruikt worden als uitbreiding van de tentoonstellingsruimte. Op die wijze zullen verschillende tentoonstellingen tezelfdertijd, dat is belangrijk, kunnen lopen en zullen ook grotere manifestaties mogelijk worden. Ge weet dat de activiteiten die de provincie heeft in het Caermersklooster, dat is niet te geloven, daar zit het stampvol. Men kan culturele activiteiten organiseren overal te lande, daar komt geen kat naartoe naar culturele activiteiten of het scheelt niet veel bij wijze van spreken. Als wij dat doen in het Caermersklooster, dan is het zo vol dat ge bijna luchtgaten zou moeten bouwen. Op deze wijze zullen verschillende tentoonstellingen tegelijkertijd kunnen plaatshebben en dat beantwoordt zeker aan een reële nood. Er wordt naar gestreefd om de binnencourt functioneel in te richten voor openluchtactiviteiten, tentoonstellingsruimte, beelden en recepties. Ik denk dat volgende week op de deputatie het voorstel zal komen door onze diensten om nu de invulling te doen ondermeer van die prachtige open ruimte tussen die vier schitterende gotische muren met dat torentje, om dat te gebruiken voor zaken zoals u voorstelde. De inrichting van de crypte moet om budgettaire reden in een volgende fase worden aangevat. Maar nu zal de ruimte reeds bouwfysisch in orde zijn gebracht. De zolderruimte is volledig af, maar zal verder moeten afgewerkt worden. Binnen zijn het dak, de bescherming en de stoel volledig klaar. De vleugel Plotersgracht, de tussenvleugel en de nieuwe hoofdtoegang aan de Trommelstraat staan dan nog op het programma.

Mevrouw Verhoeve, u hebt gesproken over de restauratie en de ontsluiting van de site Executieoord Rieme-Oostakker. U vraagt: wat zijn de projecten van de provincie om dit cultuurhistorisch en nationaal monument verder te kunnen behoeden voor verval? U weet dat vorig jaar tijdens de budgetbesprekingen aandacht werd gevraagd – door u – voor de ontsluiting van dat geïntegreerde Executieoord Oostakker. Dat executieoord heeft uiteraard een aantal troeven en uiteraard zeker een maatschappelijke relevantie als herdenkingsoord van de excessen van de Tweede Wereldoorlog en van de strijd van het verzet tegen de Duitse bezetter. Helaas, dat is ook vorig jaar onderstreept, kampt dat executieoord met een aantal obstakels die de toeristische en erfeducatieve ontsluiting maximaal mogelijk moeten maken. In de eerste plaats is er het feit dat verschillende spelers betrokken zijn bij het beheer van het executieoord. Dat wil ik toch onderlijnen, u weet het beter dan wie ook, de federale overheidsdienst defensie die eigenaar is, de nationale confederatie van politieke gevangenen die beheerder is, de vaderlandslievende vereniging die behoeder is en dan het provinciebestuur dat facilitaire ondersteuning geeft, zoals onderhoud en restauratie van de deportatiewagen. Ik zal het straks ook nog eens beklemtonen, laat ons niet vergeten, wij zijn daar geen eigenaar van. Wij kunnen dus eigenlijk niet zomaar slagbomen plaatsen. Het is ons eigendom niet. We kunnen alleen maar facilitaire ondersteuning geven aan dit herdenkingsoord. Er is een aantal euvels. Inderdaad, de bewegwijzering laat te wensen over. Het gebrek aan cultuurtoeristische infrastructuur, zoals parkeerplaatsen voor wagens, voor autocars. Er is geen drankgelegenheden. Er zijn geen informatiepanelen. Er is geen sanitair. Dat zijn natuurlijk elementen die samen met de excentrische ligging van het executieoord er niet toe bijdragen dat dagjestoeristen deze herdenkingsplaats zomaar komen bezoeken. Nochtans heeft ons provinciebestuur al inspanningen geleverd om de ontsluiting van dit executieoord te verbeteren. Het Ename Expertisecentrum heeft in de voorbije jaren een educatief project uitgewerkt, vooral gericht naar jongeren toe. Ook in het vlak van de verbreding van de probleemstelling naar actuele recente conflicten vandaag in Oost-Europa, in Noord-Afrika, liggen kansen om het executieoord van Rieme-Oostakker opnieuw een hedendaagse betekenis te geven en een link met het heden. Uiteraard gezien het relatieve isolement vinden te weinig mensen de weg naar dit executieoord en wie dat toch doet, heeft blijkbaar niet altijd goede bedoelingen. U hebt erop gewezen dat de relatieve eenzaamheid, de eruit

voortvloeiende afwezigheid van sociale controle voor sommige een uitnodiging is om vandalenstreken uit te halen of, erger nog, voorwerpen te beschadigen of te onvreemden. Ik verwijs naar de diefstal van 25 november vorig jaar van een 80 kg wegend bronzen beeld, een leeuw. Met de kettingen en de urnen. Deze bronzen voorwerpen werden weggehaald intussen. Degenen die nog resten, werden opgeborgen. Wat is het gevolg? Dat dit executieoord zelfs niet meer vrij toegankelijk zou zijn. Nog vorige maand verzocht een student van de hogeschool om een educatief project te ontwikkelen, maar het was niet mogelijk naar het schijnt, omdat er geen toegang kon gegeven worden. Dergelijke ontwikkelingen ontkrachten de boodschap en de piëteit van het nationale herdenkingsoord van het verzet in Vlaanderen. En het voornemen om de bronzen beelden te vervangen door replica's is een mijns inziens schitterende ideale oplossing, waarvoor eigenlijk weinig nodig is. Ik weet niet of het inderdaad zo duur is. Ik wil dat bevragen. Anderzijds is het natuurlijk een toegeving aan het vandalisme, maar men moet de realiteit onder ogen durven zien. Niettemin roept de situatie alle betrokkenen en in de eerste plaats de eigenaar van het terrein, het ministerie van Landsverdediging, en de beheerder van de voorwerpen op om erover na te denken en dat executieoord een meer eigentijdse bestemming te geven en ook te zorgen voor een zekere uitbating. De studie van Tim De Craene, trouwens een man die twee jaar geleden de provinciale prijs voor geschiedenis heeft behaald, heeft een aantal aanknopingspunten daarover gegeven. Het spreekt dus vanzelf, mevrouw Verhoeve, dat het provinciebestuur binnen zijn mogelijkheden en opdrachten mee de kar wil trekken, zo veel mogelijk wil helpen. Maar ik mag toch nogmaals onderlijnen dat het natuurlijk geen eigenaar is van de site en dat wij ons natuurlijk moeten beperken tot de mogelijkheden die ons gegeven zijn.

Mevrouw Annemie Peeters-Muyshondt heeft een aantal vragen gesteld. De eerste, voorzitter, was over archeologie. Hoe komt het dat de werkingskosten van archeologie onveranderd zijn? Kunnen deze verhoogd worden? Het is zo dat in 2011 het budget voor de werkingskosten van de KLAD en de ADW, de Archeologische Dienst van het Waasland, opgetrokken zijn van 30 000 euro tot 40 000 euro. Dat is niet eenvoudig in deze tijd van budgettaire besparingen. Zeker voor cultuur. En dit gebeurde als teken van waardering voor het waardevolle werk van beide intergemeentelijke archeologische diensten. In het budget van 2012 is geen verhoging voorzien, wel een status quo, dus ook geen vermindering. De algemene afspraak voor de begroting van 2012 houdt in dat er geen verhoging van budgetten mag gebeuren en indien er nieuwe initiatieven noodzakelijk zijn, dan moet er op andere posten voor worden gecompenseerd. Binnen de beperkte bestaande budgettaire ruimte is ervoor gekozen om niet te compenseren op dit begrotingsartikel en het bedrag dus te behouden. Het is evenwel mogelijk, mochten er noodwendigheden zijn, dat in de loop van het jaar de financiële mogelijkheden bij begrotingswijziging kunnen aangepast worden. Maar ik wil toch ook benadrukken, mevrouw Peeters, ik steun uw vraag in dezen volkomen, dat wij de laatste jaren enorm veel andere inspanningen doen op het gebied van erfgoed. Ik denk aan Velzeke, ik denk aan Ename. Het gaat toch allemaal over hetzelfde. En ook dat Erfgoedcentrum in Ename zal in zekere zin toch complementair kunnen zijn en dienstbaar zijn ergens voor de werking van het ADW, om maar eens iets te noemen. Ik denk dat wij de laatste jaren veel meer aan erfgoed uitgegeven hebben – bewaren, beschermen, onderzoeken – dan pakweg tien jaar geleden. Dat betekent niet dat deze provinciale gemeentelijke organisaties niet meer geld waard zijn, maar u begrijpt natuurlijk dat onze middelen in zekere zin toch ook beperkt zijn.

De heer Waterschoot heeft een vraag gesteld over het museumconsulentschap en de depotwerking. Met andere woorden, de subsidies voor Museum Van Bogaert-Wauters en een eventuele verder zetting betreffende toch wel dat museum dat uniek is voor zijn periode, namelijk de Vikingtijd. Ik heb nagevraagd wat de toestand is. Tot op vandaag is men nog niet begonnen met de verhuis. Er zijn wel voorbereidingen volop aan de gang en men zou bij een privé-eigenaar een locatie in de Aardstraat gehuurd hebben om dit museum in onder te brengen. Twee: de subsidie aan de gemeente Hamme werd bij wijziging vorig jaar goedgekeurd, ingeschreven als een eenmalige subsidie voor de

DEBATTEN

inrichting van Museum Van Bogaert-Wauters. Ik vertel u geen geheim dat de deputés een bepaald bedrag hebben dat zij kunnen besteden aan bepaalde projecten. Van dat bedrag is vorige keer, mits goedkeuring nadien van de raad, een bedrag van dacht ik 12 000 euro bestemd geweest niet zozeer voor de verhuis, maar voor een deel van de huur die men zal moeten betalen aan die privé-eigenaar van de lokalen. De gemeente Hamme was daar toen bijzonder gelukkig mee. Ik weet niet hoe de situatie nu is. Ik denk dat er nu een bijkomende vraag zal komen. In de loop van 2010 en 2011 hebben wij naast geld ook inhoudelijk advies gegeven met het thema De Vikingen, een selectie van voorwerpen. U weet dat wij museumconsulenten en diensten hebben die gratis ter beschikking staan voor mensen die een museum verder willen uitbouwen. Dit is gegeven door onze museumconsulenten en werd ook besproken met het ontwerp bureau Bailleul dat de inrichting van het museum zal uitwerken en uitvoeren. Telkens verliepen de gesprekken in Hamme met de betrokken schepenen van Cultuur en met de voorzitter en conservator van de stichting Vrienden van de Durme en de Scheldenhoek. Dat is een vzw die Museum Van Bogaert-Wauters heeft. Er werd door ons geen vraag gesteld naar de tentoonstelling van bepaalde museumstukken uit de Vikingtijd in Velzeke of in het erfgoedcentrum Ename. In het verleden werd vanuit de provincie het voorstel wel gedaan om de collectie van Hamme in depot in bewaring te geven en een aantal stukken tentoon te stellen in het PAM. Dit voorstel werd gedaan als alternatief voor de uitbouw van het museum in Hamme, wat natuurlijk financiële consequenties heeft voor de gemeente. Op dit voorstel is men niet ingegaan en de studie is ten dele ook achterhaald omdat Hamme zelf ingezien heeft dat het voor haar belangrijk is in het kader van haar culturele projecten om zelf het museum in situ te houden. Het vijfde deel van het antwoord is: er is inderdaad nu geen subsidie ingeschreven in het budget 2012 omdat de subsidie die bij wijziging is goedgekeurd in de provincieraad van 22 juni 2011 ingeschreven werd als eenmalige subsidie voor de inrichting. Het is dus nog altijd mogelijk, maar dan moet men zeker zijn dat de verhuis inderdaad ook kan doorgaan, dat de provincie gemeente Hamme blijft ondersteunen. Dan is dat natuurlijk altijd mogelijk, want ik vind het ook interessant. Anderzijds moet men natuurlijk altijd wel voor ogen houden dat er een beetje een trend is om op alle locaties in gemeenten kleinere en grotere musea op te bouwen. Ik vind dat natuurlijk bijzonder interessant persoonlijk. Maar u weet natuurlijk dat het Witboek intussen ons zal verplichten de erkende musea meer te betoelagen. En de vraag is: gaan we financieel in staat zijn om alle initiatieven tot het oprichten van een lokaal museum over vlas, over klompen, ik noem maar wat, om dat allemaal vanuit de provincie te kunnen blijven steunen? Ik wil de volgende bedenking maken bij uw inleiding. Inderdaad, Museum Van Bogaert-Wauters is een belangrijk archeologisch museum. Het gaat van de prehistorie tot de Vikingtijd. En het museum heeft inderdaad unieke stukken uit de vroege middeleeuwen, onder meer een aantal houten voorwerpen, stukken van baggerschepen enzovoort, die de moeite waard zijn om bewaard te blijven.

Indien ik het goed heb, voorzitter, zijn we gekomen aan de tussenkomst van de heer Rik Franck, bijgetreden door mevrouw Muyshondt, betreffende de verhoging van de subsidie voor het Ballet van Vlaanderen, alsook de vraag naar eventuele faciliterende taken die de provincie op dat vlak kan uitoefenen. De optrekking van de subsidie aan het Ballet van Vlaanderen brengt de ondersteuning van deze organisatie terug op het niveau van een aantal jaren geleden. Dus het bedrag is vorig jaar terecht opgetrokken tot wat het was voor de besparingen het mes in de uitgaven hebben gestoken. Het provinciebestuur wil in de ondersteuning van grote spelers op het culturele vlak een substantiële rol blijven opnemen, zeker voor instellingen waar de provincie het lidmaatschap op neemt – we zijn daar tenslotte lid van, niet in de raad van bestuur maar in de algemene vergadering – zoals in het Ballet van Vlaanderen. Het Ballet van Vlaanderen bevindt zich in een periode van transitie. U hebt de krant gelezen, het komt van ver, maar het ziet er nu blijkbaar goed uit, ook financieel. Ondanks de zware lasten die zij moeten tornen. Dit unieke artistieke aspect in de werking, heeft het ballet niettegenstaande alle moeilijkheden kunnen blijven garanderen. Het is voor ons provinciebestuur evident om in deze transitieperiode mee een financiële verantwoordelijkheid nemen en bij te dragen tot het welslagen daarvan. Misschien moet

dat bedrag nog opgetrokken worden. Maar de concrete vraag die u stelt of wij nu moeten zorgen voor een aangepaste zaal in Oost-Vlaanderen, is toch iets wat ik een beetje durf te betwijfelen. Ik denk dat het landschap van zalen aan de grote spelers zoals het Ballet van Antwerpen-Gent en de opera, aan iedereen bekend is. Ik denk niet dat wij in Oost-Vlaanderen veel grote zalen op de lijst hebben. U doet daar een suggestie: kan het niet in Flanders Expo? Voor ons is dat uiteraard geen probleem, maar dat is ook weer iets waar ge geen enkele rol kunt spelen, want het is een privé-organisatie, een nv. Daar hebben wij geen rechten. Het zou natuurlijk interessant zijn als een grote zaal in Oost-Vlaanderen aanwezig was. Maar ik ben een beetje verwonderd dat u me nu zegt dat een zaal die we eigenlijk met dat doel ondersteund hebben, als ik het zo mag zeggen, dat is het Capitole, dat zelfs die zaal waarvan men gezegd heeft: wij willen in Oost-Vlaanderen ook grote theaterstukken kunnen hebben, waarbij kolossale decorstukken omlaag komen zakken, dat zelfs die te klein zou zijn voor het ballet. Ik twijfel niet aan uw woorden, maar ik ben een beetje verwonderd. U hebt dat bijgetreden, mevrouw. U hebt andermaal, en dat siert u, een pleidooi gehouden voor de waarde van ballet, voor de moeilijkheden die het ballet ondervindt ter plaatse. Daarmee bedoel ik in onze Vlaamse contreien, zeggende dat men eigenlijk in het buitenland meer aandacht blijkbaar heeft voor dit toch wel unieke kunstevenement, dan bij ons. Ik kan u alleen zeggen dat ik het dan ook betreur, ik lees ook de kranten, dat vanuit Vlaanderen toch wel onvoldoende aandacht blijkt besteed te worden, als ik de kranten goed lees, aan dit aspect van de zaak. Mocht het zijn dat wij met de provincie in een of andere vorm iets zouden kunnen bijdragen dat belangrijk daarvoor is, dan zullen wij dat graag doen.

Meneer Franck, u hebt gesproken over The Treaty of Ghent. Wat is het provinciaal belang? Wat zijn de activiteiten? Wat moeten we eraan betalen en hoe zien we dat? Ik wil vooreerst beginnen met te zeggen dat het ook een manifestatie is die zich in de volgende legislatuur zal afspelen, maar dat het inderdaad ook juist is dat we dat nu moeten voorbereiden. Evident. U hebt gezegd dat het verdrag belangrijk was omdat het de vroegere conflicten bezegelde die toen bestonden tussen het nieuwe Amerika en het oude Engeland. Gent was toen neutraal gebied nog altijd. En het verdrag is in deze stad ondertekend. De betekenis mag niet overschat worden, zegt u, maar ook niet onderschat worden. De vrede van Gent is inderdaad niet de geboorte van de Verenigde Staten, zoals wordt beweerd. Dat is de Declaration of Rights in 1777, die met de Vrede van Parijs in 1783 bezegeld wordt. Maar de Vrede van Gent is toch betekenisvol omdat het een ondubbelzinnige bevestiging is van de autonomie van de nieuwe structuur van dat nieuwe rijk dat nu een wereldrijk geworden is, de Verenigde Staten. Men bereidt terecht de tweehonderdste verjaardag voor. De gouverneur en zijn voorganger hebben in het verleden daar deel van uitgemaakt. Ook collega Beke maakt er deel van uit. Honderd jaar geleden viel de honderdste verjaardag met het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog. De vrees is natuurlijk een beetje dat de tweehonderdste verjaardag ook zal samenvallen met iets wat de mensen misschien meer beroert, dat is de honderdjarige verjaardag van het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog. Wij denken als provincie dat wij toch niet aan de zijlijn mogen blijven staan. U weet dat diverse partners met dezelfde grote en kleine belangen als de provincie duidelijk gezegd hebben: Wij stappen mee in dat project. Ik denk aan de Universiteit van Gent, de ambassades van de Verenigde Staten en Groot-Brittannië, het stadsbestuur, het bisdom, de Katholieke Universiteit van Leuven zelfs. De opsomming is niet limitatief. Het is een zeer gevarieerd programma. Tentoonstellingen, de restauratie van de zaal waar het Verdrag getekend werd, publicaties, uitstappen. Men ziet dat natuurlijk in Gent altijd groot. Men weet dat wij moeten meebetalen evenals Göteborg, Amsterdam, Londen, Parijs, Moskou enzovoort. Dat de vzw Treaty of Ghent ambitieus is, dat blijkt uit het feit dat men zelfs de president van de Verenigde Staten en de koningin van Engeland zal vragen. Dat zal iets worden. Wij hebben, en dat is nu concreet uw vraag, op dit moment nog geen eigen initiatieven omtrent de herdenking van het Verdrag van Gent op stapel staan. Maar het spreekt voor zich dat wij ondersteuning verlenen, onze medewerking geven aan alle belangrijke en relevante initiatieven die de cultuur, het historisch besef in verband met onze provincie en in verband met de hoofdstad van onze provincie Gent,

DEBATTEN

in het kader plaatsen van evenementen die bovenlokale uitstraling hebben. Het is logisch dat we provinciale ondersteuning geven. De opvolging van de activiteiten, ik herhaal het, dat zal gebeuren door onze vertegenwoordigers in de dienst Erfgoed. Ik hoop voor u allemaal, na de volgende verkiezingen. Dus de additionele ondersteuning van 2013 en 2014, dat is een vraag die dan zal gesteld worden. Tot nu toe denk ik dat wij een bedrag van 7 500 EUR, meneer Beke, daarvoor in reserve houden, ten einde de voorbereiding op een degelijke manier te kunnen laten gebeuren.

Onze collega Eddy Schollaert heeft gevraagd naar Het Land van Aalst. De vereniging van Het Land van Aalst is een heel belangrijke historische vereniging. Hoe zit het daarmee? Wat gebeurt ermee? Gaat de subsidie aan deze belangrijke historische vereniging blijven bestaan? Wel, u weet dat in onze provincie negen geschiedkundige kringen erkend zijn. Aalst, Deinze, Dendermonde, Gent, Meetjesland, Oudenaarde, Ronse, het Land van Waas en Zottegem. Die vormen een specifiek verbond. De heemkundige kringen daarnaast, dat is een eigen verbond. Er zijn er veel meer. U merkt terecht op dat de geschiedkundige kringen een bijzonder actieve werking ontplooiën. Dat is juist. Wij krijgen elk jaar altijd exemplaren van hun schrijfsels en dat is telkens toch meer dan een meter historisch onderzoek, kennis, wetenschap, over onze provincie, die elk jaar terug door vrijwilligers kosteloos wordt bijgebracht voor het erfgoed van onze provincie. De door u aangehaalde geschiedkundige vereniging Het Land van Aalst is inderdaad de enige vereniging die er nog in slaagt om driemaandelijks een tijdschrift uit te geven. Het laatste nummer was trouwens meer dan 140 bladzijden. Andere kringen geven een jaarboek uit. Daarnaast worden voordrachten, uitstappen, tentoonstellingen en een regionaal documentatiecentrum geëxploiteerd enzovoort. Dus de ondersteuning van de geschiedkundige vereniging gebeurt door subsidies op naam van het Oost-Vlaamse verbond van de Kringen voor Geschiedenis. Het bedrag is ongewijzigd gebleven: 30 000 euro. De algemene ledenvergadering van het Oost-Vlaams verbond van de Kringen voor Geschiedenis, die telkenmale plaatsvindt in de loop van de maand januari, beoordeelt dan de werking en zij verdeelt in functie van het aantal gepubliceerde bladen, in functie van de activiteiten, het geld. De provinciale subsidies worden volgens het reglement aangewend en moeten gebruikt worden voor provinciale werking. Daarnaast geven zij de tweejaarlijkse prijs Potter en Broeckaert uit aan verdienstelijke Oost-Vlaamse historici. Het leeuwendeel wordt voor de rest verdeeld onder de negen historische kringen. Dat is een werkwijze die al jarenlang gehandhaafd wordt tot volle tevredenheid van de betrokkenen. Op uw vraag mag ik zeggen dat de vereniging Het Land van Aalst zelf op die manier een provinciale steun gekregen heeft in 2011 van 3300 euro. Zij zijn daarmee bijzonder tevreden. Niettegenstaande blijven wij deze werking van Het Land van Aalst in de toekomst subsidiëren.

Meneer de voorzitter, de heer Rik Franck heeft een vraag gesteld over de eventuele meerprijs van de derde vleugel van het provinciaal archeologisch museum Velzeke. U weet, het is een lange geschiedenis. Er zijn verscheidene leden hier aan die kant van de aula die er altijd op aangedrongen hebben dit toch te laten gebeuren. Welnu, dankzij de correcte afspraken met de deputatie heeft men daarvoor uiteindelijk het licht op groen gesteld en zal misschien nog voor het einde van het jaar de eerste spadesteek gegeven worden voor de derde vleugel. In het dossier is door het studie bureau gewerkt aan een project binnen een strak uitgewerkt keurslijf, 4 miljoen euro all in. Dat betekent dan ook 4 miljoen euro all in. Bij werken van deze orde worden door onze dienst Patrimonium uiteraard enkele meerwerken op voorhand in het budget voorzien. Daarmee kan ingespeeld worden op onverwachte situaties die altijd optreden. En het is ook verstandig om het te voorzien. Maar ik kan u zeggen dat op dit moment niets concreet bekend is van meerwerken die van dien aard zouden zijn dat zij het initieel bedrag van 4 miljoen euro zouden overtreffen. In die 4 miljoen euro zit dus geld voor dergelijke zaken. Als er nu al kleine zaken zijn, dan zal dat daardoor gedekt zijn. Dus mijn antwoord is concreet: de 4 miljoen euro all in zal vandaag en hopelijk ook in de nabije toekomst niet overschreden worden. U hebt ook een vraag gesteld: hoe zal het voorziene bedrag worden besteed? Wanneer zal de restauratie klaar zijn? En welke zal

de bestemming van de gerestaureerde delen van het Caermersklooster zijn? Ik heb daarop al mogen antwoorden naar aanleiding van de vraag van mevrouw Verheirstraeten.

Meneer de voorzitter, nu komt het zware ...

De heer voorzitter

Gij zijt rond denk ik.

De heer gedeputeerde Dauwe

Nog niet. Ik heb nog meneer Beke denk ik.

De heer voorzitter

Ah ja, meneer Beke nog. Een algemene tussenkomst.

De heer gedeputeerde Dauwe

Een algemene tussenkomst. Ik heb die voor het laatst gehouden omdat het een heel grote is. Ik moet natuurlijk mijn papieren vinden. Dat zal niet gemakkelijk zijn voorzitter. Ah, daar komt het. Het is zo dat onze collega Beke een zeer uitvoerige en bijzonder goed gestructureerde tussenkomst heeft gedaan over erfgoed. Vragen omtrent het gevoerde beleid en te voeren beleid. Dat zijn verschillende deelaspecten. En financiële voorzieningen en voorstellen. Ik zal lang willen spreken over drie luiken in zijn vragen. Ten eerste het provinciaal erfgoedbeleid. De rol van het religieus erfgoed. De rol van het PAM. Ten tweede over het Caermersklooster. En ten derde over de problematiek van dat alles in het licht van het Witboek.

Het is inderdaad zo dat ons provinciaal erfgoedbeleid zich nu richt op het kader van datgene wat door de excellenties in Brussel beslist is, een Erfgoedcentrum voor Oost-Vlaanderen. En met het provinciaal Erfgoedcentrum kunnen we het provinciaal erfgoedbeleid, dat door verschillende diensten uitgevoerd wordt, concreet op één plek aan de sector en aan het publiek tonen. Wij hebben nu een plaats waar dat allemaal samen kan gebeuren. En tegelijk wil het provinciaal Erfgoedcentrum ook de belangrijke rol van erfgoed in de hedendaagse samenleving onder de aandacht brengen. Nu, om in het provinciaal Erfgoedcentrum een beeld te geven van het Oost-Vlaamse erfgoedbeleid, steunen we op drie peilers. Een: uitbouwen van een regionaal depotbeleid met A. het proefproject archeologiedepot en B. de uitbouw van ... *[lawaai in de raadszaal overstemt de gedeputeerde]* Twee: het Oost-Vlaams erfgoedbeleid in beeld brengen. Drie: een voorbeeld tonen van een integrale en geïntegreerde erfgoedvisie, namelijk de Enaamse erfgoeddriehoek. Ik zal mij trachten te verduidelijken. Het regionaal depotbeleid met als kernen van de werking uitbouw van het transitdepot en proefproject archeologiedepot. Het cultureel erfgoeddecreet in het Witboek geeft ons provinciebestuur de mogelijkheid om een regiefunctie op te nemen in de uitbouw van depotbeleid. Oost-Vlaanderen heeft die uitdaging aangenomen en komt daarbij tegemoet aan de acute noden in de sector. Regionale depotwerking is het middel om erfgoed op een dynamische en duurzame wijze te stimuleren en te ondersteunen. Het betekent eigenlijk oog hebben voor alle basisfuncties van collectie, beheer en instellingen, die onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn en blijven met het accent op het behoud en beheer ervan. En de provinciale erfgoedmedewerkers zullen onder meer vanuit het provinciaal Erfgoedcentrum hun expertise ter beschikking stellen voor de hele provincie, concreet ondersteuning bieden – bijvoorbeeld door samenaankoop van materialen – en ten derde samenwerking bevorderen op het vlak

DEBATTEN

van inventarisatie, behoud, beheer en ontsluiting. Hoe doen ze dat? Door het aanbieden van vorming, selectiecriteria ontwikkelen voor collectiebeherende instellingen, gecentraliseerde informatie aanbieden en collectiemobiliteit stimuleren. Collecties kunnen reizen. Ook databanken en bijbehorende websites zoals Move en Religieus erfgoed online spelen hierin een zeer grote rol. Het transitdepot met noodopvang in het provinciaal Erfgoedcentrum is een speerpunt in dit regionaal depotbeleid. Waardevolle collectiestukken kunnen in specifiek daarvoor uitgeruste, zelfs onderaardse, depot- en werkruimtes kunnen opgevangen, geselecteerd en behandeld met het oog op de bestemming op een andere erfgoedlocatie. Minder waardevolle collectiestukken kunnen actief worden ingezet voor hergebruik. In het centrum wordt in het kader van dat proefproject archeologie ook ruimte voorzien voor archeologisch erfgoed dat door lokale besturen – en daar dringt de minister bijzonder op aan – zal kunnen gedeponereerd worden. Dit depot zal ook een toegankelijke onderzoekruimte omvatten waar de mensen kunnen kijken naar wat er met het opgegraven erfgoed gebeurt. Zodat zij zullen zien hoe men dat restaureert, waar dat geld allemaal voor dient, waarvoor dat gebruikt wordt, wat het oorspronkelijk product is en hoe dat gekuist en gerestaureerd terug naar boven komt. Naast die depotfaciliteiten in het provinciaal Erfgoedcentrum maken ook het regionaal archeologisch depot in het PAM, het depot varend erfgoed, het depot molenonderdelen in Mola en het depot op de Huysmanhoeve deel uit van ons regionaal depotbeleid. Hoe moeten we dat in beeld brengen? Ik zal kort zijn. Dat provinciaal Erfgoedcentrum wordt de plaats voor alle publieksgerichte activiteiten en initiatieven die worden georganiseerd in het kader van ons provinciaal erfgoedbeleid. Contactdagen, studiedagen, actuele erfgoedonderwerpen die worden georganiseerd door het provinciebestuur kunnen hier hun stek vinden evenals voorstellingen van publicaties, rondreizende tentoonstellingen enzovoort.

Wat is de rol van het religieus erfgoed in dat Erfgoedcentrum? U weet allemaal dat naar aanleiding van de inventarisatieplicht die onze provincie wettelijk heeft, die ook in het erediensdecreet 2004 werd hernomen, de ondersteuning van kerkbesturen bij het opmaken en digitaal registreren ontsluiten en beheren van hun inventaris moet verder gezet worden onder ons toezicht. Inventariseren vormt dus een onderdeel van ons erfgoedbeleid zoals dat ook in het PEC, het Provinciaal Erfgoedcentrum, zal in beeld gebracht worden. Wij verlenen advies, begeleiden bij het inventariseren enzovoort. Daarnaast verzorgt de provincie opleiding en vorming voor kerkbesturen rond hoe ze een inventaris moeten opmaken, voorwerpen identificeren enzovoort. De dienst Provinciale Samenwerking met input van het expertisecentrum moet leiden tot een geheel van selectiecriteria op maat van het religieus erfgoed zodat men ter plaatse weet wat men mag en moet doen. Dat is belangrijk. Wij hebben een enorm omvangrijk important, ik heb geen woorden om het uit te drukken, religieus erfgoed dat onschatbaar is. Wanneer men het op de schaal van de wereldcultuur legt, inderdaad gelet op het dalende aantal en de vergrijzing van het traditionele erfgoedzorgers, de geestelijken, wordt deze rol voor ons dan ook des te belangrijker. Daarom is het noodzakelijk voorbereidingen te treffen zodat we klaar zijn voor een instroom van roerend religieus erfgoed dat eigenlijk finaal op de kunstmarkt enorm veel waard is en dat we moeten beschermen tegen bezitters die niet te goeder trouw zijn, waarbij we een nieuwe verblijfplaats of bestemming moeten zoeken. Dat is een transitdepot en dat is ook datgene wat de minister zegt in een convenant dat we uiteindelijk gesloten hebben, dat door u goedgekeurd is met het ministerie van minister Bourgeois.

Wat is nu de rol van het PAM in het Erfgoedcentrum? De kernwerking van het museum blijft in het gebouw in het prachtige dorpscentrum naast de kerk van Ename, schitterend, uniek. Maar het Erfgoedcentrum zal een oplossing bieden voor het plaatsgebrek waarmee dat PAM nu worstelt. Dat mooie kleine museum, dat is natuurlijk perfect en dat is goed voor zijn taak. Maar men zit daar te klein. Waarom? Eerst en vooral bureauruimtes ontbreken. De extra functies zoals sanitair en vestiaire ontbreken. De mogelijkheid om tentoonstellingen te organiseren van enige omvang is niet aanwezig. De educatieve werking moet verder uitgebouwd worden. Congressen, studiedagen enzovoort. Er is dus een opportuniteit om de werking van het PAM en Velzeke op elkaar af te stemmen en vooral de publiekswerking daarbij op het voorplan te stellen. Het creëert de mogelijkheid om op termijn een landelijke erkenning te krijgen.

Dat is heel belangrijk. Als wij landelijke erkenning krijgen, dan krijgen we natuurlijk ook honderdduizenden euro's meer subsidie van de Vlaamse overheid, zoals het museum van Tongeren dat heeft en andere. En daar mikken wij op in de nabije toekomst. Ik wil dan ook zeggen dat de nieuwe museumsite in Ename, die veel geld, bloed en tranen heeft gekost, een internationale allure zal krijgen. Dat wij op die wijze het erfgoed van Oost-Vlaanderen zullen kunnen belichten over de kleine museumgrenzen heen. Dat wij dus werkelijk voor projecten in aanmerking zullen komen, zoals op dit ogenblik het lopende project Francia Media, dat eigenlijk bij ons in Ename start en dat tot in Ravenna enzovoort, over verscheidene Europese hoofdsteden van het Oude Middenrijk zal floreren.

De heer voorzitter

Meneer Dauwe, u hebt ook iets postureel Churchilliaans. U spreekt een beetje als Churchill, maar u hebt ook van zijn postuur. Een warm man met veel kracht. Blood, tears and sweat. Allez vooruit.

De heer gedeputeerde Dauwe

Dank u. Voorzitter, als ik zou willen ingaan op alle punten van meneer Beke, dan ben ik nog lang bezig, want zijn tussenkomst was zo uitgebreid ...

De heer voorzitter

Doe rustig voort. Kijk of er niemand in slaap valt.

De heer gedeputeerde Dauwe

Caermersklooster: absolute prioriteit is gegeven aan het functioneel herstellen van de reftervleugel aan de Lieve-Vrouw Broedersstraat. Ten behoeve, ik heb het al gezegd, van uitbreiden van de tentoonstellingsruimte, het niveau van de gelijkvloerse en eerste verdieping worden in orde gemaakt. Een circulatieplan wordt opgesteld. En de hoofdingang – dat is een voorstel van de tweede commissie – zal overgebracht worden langs de Infirmierietuin aan de Trommelstraat. Ik heb ook in mijn antwoord aan meneer Franck en mevrouw Verheirstraeten verteld over de stand van zaken van het Caermersklooster.

Wat nu betreft het Witboek? U kent het allemaal. De implementatie van het Witboek zal in de raad voor de culturele sector ongetwijfeld bijzonder vergaande gevolgen hebben. Op welke termijn dat Witboek zal gerealiseerd worden in dwingende uitvoeringsbesluiten, dat is absoluut op dit moment nog niet duidelijk. Het is de VVP en de voorzitter van de VVP, mevrouw Bruggeman, die die zaken zal coördineren. Ik ben er zeker van, ik beschouw het, beste collega Bruggeman, als een compliment als ik zeg dat op uw frêle schouders, dat mag ik zeggen, een enorm zware taak rust om in de mate van het mogelijke zo snel mogelijk duidelijk te maken wat wij als provincie niet alleen niet meer mogen doen maar ook wat we nog wel mogen doen op het vlak van cultuur. Er zijn al enkele contacten geweest, onder andere door meneer Beke met het kabinet van de bevoegde minister, met de Vlaamse administratie. Verscheidene bijeenkomsten zijn er geweest waar ik en de medewerkers van onze cultuurdienst altijd aanwezig waren. Thematische werkgroepen over kunsten, sociaal cultureel werk, lokaal cultuurbeleid, de mensen zijn altijd aanwezig. Dat zijn positieve gesprekken. Er zijn ook positieve verslagen van gemaakt. Ik hoop alleen dat de minister er rekening mee zal houden. Maar op dit ogenblik werd op voorstel van het bureau van de VVP beslist om de werking van deze ambtelijke werkgroepen op te schorten in functie van het lopende politieke overleg.

DEBATTEN

Voorzitter, heb ik iets overgeslagen? Ik denk dat ik volledig geweest ben.

De heer voorzitter

Ik heb het u gezegd, ge hebt het prachtig gedaan, meneer gedeputeerde, op drie kwartier. Dat kan niemand u nadoen. Een dergelijk pak tussenkomsten, die ook lang waren – meneer Beke, ik mag geen tijd noemen, maar het was toch in minuten uitgedrukt dertig minuten, meneer Lampaert twintig minuten – ge hebt goed geantwoord. Kort, bondig en volledig. Dat doen er u niet veel na.

Ik zie de vinger van meneer Franck. Pardon, meneer Van Gaeveren. Uiteraard, het land van Baasrode. Een klein detail over Baasrode, ik zit hier van 1985. Toen kwam Alfons De Mol al tussen over het Land van Baasrode, over dat toenmalige, zogezegd, kneuterige rederijtje daar.

Eerst meneer Franck. Dan meneer Beke.

De heer Franck

Het is heel kort. U hebt eigenlijk de kans gemist om reclame te maken voor de opening van het Erfgoedcentrum in Ename. Dat is begin februari denk ik. Is het niet aangewezen dat wij vooraf met de commissie Cultuur naar daar gaan kijken? Ik stel de vraag ook omdat in de commissie gesuggereerd geweest is dat het masterplan goedgekeurd is enzovoort. Maar het is bij mijn weten nog niet op de raad gekomen. Ik zou daar eigenlijk wel graag ook kennis van nemen en misschien eventueel ook onze mening daarover zeggen als dat mag. Dus ik stel voor dat wij dat masterplan zo vlug mogelijk op de commissie brengen en op de raad en dat we het met de commissie ook een keer gaan bezoeken voor het open is. Om te kijken wat het inderdaad is. En de naam, er is gezegd député Van der Meer, maar dat is afgevoerd geloof ik. Er is nog een naam die moet gevonden worden voor het Erfgoedcentrum.

De heer voorzitter

Meneer Gybels, meneer Van der Meer zit hier niet meer.
Ach, meneer Franck, meneer Van der Meer zit hier niet meer.
Ten tweede: ik heb geen kritiek op de tussenkomst, maar dit is voor de commissie. U vraagt dat aan de commissie of organiseert dat in de commissie, want wij hebben daar niets over te zeggen en in feite de gedeputeerde ook niet.

Mevrouw Muyshondt, omdat de vrouwen bij ons voor gaan.
Dan meneer Beke en dan sluit meneer Van Gucht af.

Eerst mevrouw Muyshondt, meneer Beke, meneer Van Gaeveren, meneer Van Gucht.

Mevrouw Muyshondt

Dank u wel, voorzitter. Ik wil zeker en vast de deputatie danken voor haar inspanning voor de archeologie. Want dat is zeer erg gewaardeerd, zeker door de archeologische dienst Waasland. Ik veronderstel ook door KLAD. U weet dat de aangesloten gemeenten, want het is eigenlijk een intergemeentelijk project, de ADW, dat er regelmatig overleg is ook met de gemeenten om meer financiële input te krijgen vanuit de gemeenten. Maar we zijn allemaal met dezelfde financiële problemen opgescheept, zowel de gemeenten, de provincie als dan die projectverenigingen. En de gemeenten

verwijten ook altijd de archeologische dienst dat er te weinig terugkeer is naar henzelf om daar een publieke werking rond te bouwen. En dat is juist. En de ADW, bijvoorbeeld, weet dat ook en vindt dat ook zeer spijtig. Er zijn in de laatste jaren zo veel archeologische vondsten gedaan, die moeten geïnventariseerd worden, die moeten een tentoonstelling krijgen. En het is daar juist waar het schoentje wringt. De archeologische diensten moeten dan een verschrikkelijke keuze maken van terreinwerk, opgraving of gaan we het eindelijk eens inventariseren en naar het publiek brengen? En het is daarvoor dat zij toch wel vragen om nog eens wat extra aandacht en steun vanuit de provincie te krijgen. Ik zou hier ook willen bij aansluiten dat ook Ballet Vlaanderen – het heeft ook zijn naam veranderd, korter gemaakt, Ballet Vlaanderen – ook heel dankbaar is dat u de werkingskosten op de subsidie hebt verhoogd. Alle baten helpen. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw.

Meneer Van Gaeveren.

Meneer Van Gaeveren

Dank u wel, voorzitter. Dit is in verband met de vraagstelling rond Museum Van Bogaert-Wauters dat ik toch wel even wil tussenkomen. Ik wil eerst en vooral stellen dat inderdaad er een dossier geweest is dat denk ik meer dan tien jaar oud is en dat er een vraag geweest is voor integrale overname van het museum of de collectie die eigenlijk vandaag de dag een privaat-collectie of een privécollectie is en die inderdaad meer dan vijfduizend objecten inhoudt en die door de provincie als zeer waardevol werd beschouwd. Er is indertijd overleg geweest met de privé-eigenaar, zijnde de vzw, en de plannen zijn toen een stuk doorkruist omdat er toen een alternatief aanbod geweest is vanuit de privésector, samen met de provincie en de gemeente. Daar zou eigenlijk niet alleen de provincie het dossier opnemen, maar er zou ook een privaatinvesteerder zijn en ook de gemeente zou participeren. Ik heb alleen vastgesteld dat de privaatpartij afgehaakt is. Dat er intussen nog altijd dit museum in een zeer erbarmelijke omstandigheid gehuisvest zit, waardoor het zelfs zo acuut is dat er schade aan de collectie dreigt te komen. Waardoor er eigenlijk nu door de privateigenaar terug gesprekken zijn aangevraagd geweest om een oplossing te zoeken voor dit toch wel zeer schrijnende probleem. Nu, er is, het is nog niet zo lang geleden, een vraag geweest voor een huisvesting. Of dat een tijdelijk of een permanent onderkomen is, is nog de vraag. Maar men zei dat er een voorstel zou zijn om een pand te gaan huren waarin men ondertussen de collectie zou kunnen onderbrengen om ze voor verdere schade te behoeden. De vraag over het pand dat voorgesteld werd en gevraagd geweest is aan de gemeente Hamme is van die orde van huurprijs dat het door het college werd uitgesteld tot na de begrotingsbesprekingen die volop aan de gang zijn. Ik kan nu zeggen dat dit een zeer moeilijke bevalling wordt, zelfs met de eenmalige subsidie die de provincie eigenlijk toegezegd heeft. Dus vandaar dat ik gevraagd heb aan de gedeputeerde om op zeer korte termijn eens terug gezamenlijk een overleg over dit dossier te hebben om daar eigenlijk naar een oplossing te gaan zoeken waarbij er eigenlijk een convenant zou kunnen gemaakt worden tussen de drie partijen, zijnde de private eigenaar, de provincie en de gemeente ten einde een oplossing voor dit acuut probleem te gaan zoeken. Voorzitter, dit is eigenlijk de situatie op dag van heden. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel.

DEBATTEN

Meneer Beke.

De heer Beke

Ja, kort voorzitter. Een: ...

De heer voorzitter

Dat zal geen voornemen zijn, meneer Beke.
'Kort' zegt ge. Ik zeg: dat zal geen voornemen zijn.

De heer Beke

Het zal inderdaad kort zijn. Een: met dank aan de deputé voor zijn uitvoerig antwoord. Twee: toch een dringende vraag aan hem, eigenlijk de suggestie, om creatief te zijn en zo snel mogelijk met een nieuwe mooie naam te komen voor dat prachtige project in Ename, wat wij nu gemeenzaam het PEC noemen en inderdaad in de volksmond ook als 'pek' zal worden uitgesproken. Dit dekt dan de lading niet. Twee: over de Waalse Krook: is er al verder nagedacht over de concrete invulling wat de provincie betreft? En drie: over het expertisecentrum: ik heb vernomen van een van de bestuurders dat men akkoord is om dat uitdoofscenario verder te realiseren. Men wil het eigenlijk wel vereffenen. Ik heb intussen ook via hem vernomen dat zij een huisvesting zouden krijgen tijdelijk in een van de OCMW-gebouwen in Oudenaarde. Ik denk dat ze daar beter zouden zitten dan nog eens ook in dat nieuwe centrum van Ename, want daar wordt het van het goede eigenlijk wel een beetje te veel. Dat zijn mijn bijkomende vragen nog, voorzitter.

De heer voorzitter

Meneer Van Gucht als laatste.

De heer Van Gucht

Dank u, voorzitter. Ik moet met de deputé onderstrepen dat inderdaad de provincie op de scheepswerf in Baasrode al heel wat verricht heeft. Al heel wat verwezenlijkt heeft. Het belangrijkste daarvan is waarschijnlijk dat de ronduit aversie die er plaatselijk was, toch stilaan is omgezet, ik kan nog niet zeggen in een sympathie, maar het heeft wel een vaste waarde plaatselijk verworven. Maar ik ben blijven zitten met mijn vraag rond het depot in de oude zaal Scaldis. Hoe zit het daar nu eigenlijk mee? Komen er eigenlijk nog gesprekken met de stad of blijft men op die prijs die de stad vraagt, blijft men daarop haperen?

De heer voorzitter

Meneer gedeputeerde, aan u de repliek.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, beste collega's. Kort op de vragen.

Eerst en vooral dacht ik van meneer Franck met de invulling van het Erfgoedcentrum. Het is klaar en duidelijk ...

De heer voorzitter

Hij is weg.

De heer gedeputeerde Dauwe

Maar ik zal het toch zeggen. Het is klaar en duidelijk. U weet dat wij daar in een ambigue situatie zitten. Enerzijds moeten wij die natuurlijk invullen, maar wij voelen een beetje de hete adem van de minister, met wie wij uiteindelijk deze overeenkomst met de provincie hebben kunnen afsluiten, in de nek. De bedoeling was het Enamecentrum te openen, het Erfgoedcentrum, excuseer, het Erfgoedcentrum te openen eind januari, concreet begin februari met de tentoonstelling over iets dat toch wel interessant is en zeer zeldzaam is: de conservatie van textiel. Dat sluit in bij ons erfgoed. Maar ten tweede ook de restauratie van textiel, heel broos. Dat is waar de minister en de diensten van Brussel op kicken. Dus dat zou een zijn. Twee: het is evident dat nu we toch een klein beetje gesetteld zijn, we binnenkort met de vierde commissie en met mevrouw Verheirstraeten, die dit zojuist nog bevestigd heeft, op de commissie vragen dat wij met de commissie en ieder die geïnteresseerd is ter plaatse gaan zien om een stramien te maken waarbij eigenlijk de lokalen die nu klaar zijn kunnen ingevuld worden. Dus dat is klaar en duidelijk. Ik engageer me daarvoor en naar gelang de weersomstandigheden zal dat nog wel eind december ofwel begin januari gebeuren.

Op de vraag van mevrouw Muyshondt: inderdaad, het doet mij plezier dat dit gewaardeerd wordt. Wij zullen zorgen dat het Ballet van Vlaanderen danst enzovoort allemaal. Het is een beetje stiefmoederlijk behandeld. Het was een van de volkskunsten die is nu wel de hoogstaande balletkunst en cultuur, dat wij dat kunnen blijven ondersteunen. We gaan dat zeker doen.

Wat betreft Hamme, ja dat is inderdaad het probleem dat eigenlijk voor een stuk ook in Hamme moet opgelost worden. Men moet weten of men het waardig of voldoende belangrijk vindt om in de gemeentelijke begroting daarvoor te vechten. Anderzijds is het zo dat wij heel binnenkort een gesprek zullen hebben en onze collega van de provincieraad zal daarbij aanwezig zijn, om te zien hoe we dat verder kunnen ondersteunen. Het was vorig jaar een occasionele eenmalige ondersteuning. Terecht vestigt men de aandacht op het belang en zoekt men naar een structurele ondersteuning. Enfin, ik engageer me om dat binnen de kortst mogelijke tijd ook te doen.

Wat betreft de vraag van collega Beke, eerst en vooral over de naam van het Erfgoedcentrum, het Provinciaal Erfgoedcentrum. U hebt gelijk, PEC, die verduivelde afkortingen, dat is echt schandalig. Dat is 'pek', dat heeft een totaal negatieve connotatie. Dat mag zeker nooit gebeuren. Ik zie ook niet welke naam we daaraan kunnen geven die ook algemeen dragend is, de tijd overstijgt en niet geladen is door bepaalde gevoelsconnotaties. Ik denk dat 'Erfgoedcentrum' zeer schoon is. Maar men heeft nu de ziekte om alles in het Engels te zeggen en alles af te korten. We kunnen daar verder over denken. Dan had u ook een vraag gesteld over het expertisecentrum. Collega, u hebt dat vroeger aangekaart. We hebben toen gezegd: we gaan dat doen. Dus het expertisecentrum dat zou moeten afgebouwd zijn intussen. Wij hebben als overgangsmaatregel daarvoor een of tweemaal 15 000 euro ingeschreven om te zorgen dat er geen sociaal bloedbad zou komen. Dat men dan rustig de mensen kan laten afvloeien. In elk geval is dat uitdovend. Wij geven wel 50 000 euro voor het project waar wij achter staan. Waarvoor wij ook dan 100 000 euro krijgen van Francia Media. Wat betreft het tweede luik van uw vraag: gaan die huizen in het nieuwe Erfgoedcentrum?

DEBATTEN

Er is altijd gezegd dat die daar als groep niet gaan huizen. Dat daar wel een lokaal voorzien is voor twee mensen die samen met ons werken aan dat project van Francia Media voor de tijd die dat project duurt.

Dan onze collega Van Gucht die iets vraagt in verband met Baasrode. Hij heeft die vraag daarjuist al gesteld. Ik had daar niet op geantwoord, maar ik zal er nu wel op antwoorden. Uitdrukkelijk: ja. Toevallig heb ik vorige week met de burgemeester van de stad Dendermonde gesproken. Er is een virtueel akkoord. Het schepencollege gaat akkoord om die zaal die aanpalend is aan ons Erfgoedcentrum, een unieke gelegenheid om de site uit te bouwen, voor een heel matige prijs die wij voorgesteld hebben – we zullen de discussie later hier voeren – aan ons te verkopen voor laat ons zeggen wat we kunnen noemen un prix d'ami, zodanig dat wij die site zouden kunnen laten inrichten later met de steun van Europa. Dat is de enige gelegenheid. De stad was gehinderd door schattingsverslagen die enorm hoog waren. Men gaat die nu naast zich neerleggen en, gelet op alle mogelijke zaken, dat aan ons terug aanbieden. Dat is vorige week besproken en dat zal binnenkort op de deputatie en in de provincieraad komen. Dus concreet is mijn antwoord: ja. Dat zal mogelijk zijn. Maar het zal ook nog in de gemeenteraad van Dendermonde komen.

De heer voorzitter

Meneer Dauwe, ik doe even een beroep op het geheugen van meneer Vercamer die al even lang député is als ik raadslid. Ik denk dat we al meer gegeven hebben aan de scheepswerf van Baasrode dan we ooit gegeven hebben aan Temse. Maar dat is maar een zijdelingse opmerking.

Mensen, morgen gaan we het leefmilieu aanvatten en nog een paar restbevoegdheden, onder andere kmo en patrimonium. Morgen zijn we goed op dreef. Ik vind het debat veel beter dan alle tussenkomsten bij elkaar. Dat we kunnen uitsplitsen, dat de deputés kunnen ademhalen en jullie ook. Morgen sluiten we af met leefmilieu. Maandag beginnen we met sociale zaken. We gaan dan een beetje door naar dinsdag. Dinsdag sluiten we af met mevrouw Bruggeman. En woensdag zijn er voor de stemmingen, dossiers buiten begroting.

Ik sluit de raadzitting van vandaag, woensdag 23 november 2011.

We vergaderen morgen weer, 24 november om 14.00 uur.

EINDE VAN DE ZITTING